

Е. ШРАЕР СТАВ АМБАСАДОРОМ КАНАДИ В АВСТРАЛІЇ



Мілія і Едвард Шраєри

Оттава. — Прем'єр-міністр канадського уряду П'єр Е. Трудо найменував колишнього губернатора Канади Едварда Шраєра амбасадором тієї країни до Австралії.

Як відомо, від 22-го січня 1979 року Е. Шраєр був 22-им губернатором Канади найменшомовним на це високе становище королевою Єлизаветою II. Тепер, коли увійшли в силу зміни нової конституції, каденція Е. Шраєра закінчилася і він планує відійти з публічної життя, але канадський уряд покликав його на дипломатичну службу.

Е. Шраєр народився 21-го грудня 1935 року у Босеурі, Ман. Його батьки, знімецького роду, прибули до Канади із Західної України, тому він відносно добре розмовляє українською мовою і прихильно ставиться до українців. Впродовж 10-ох років він був прем'єром Манітоби з Нової демократичної партії. Його дружина Мілія, з роду Шульц, народилася в українській околиці Грендія, біля Дофін.

Українці, самозрозуміло, подружили з Шраєрами і вважали їх за "наших". Числення і добре зорганізованість Е. Шраєра, колишнього губернатора Канади, дійшли до того, що українці в Австралії сердечно привітають Е. і Л. Шраєрів і приймуть їх у своє середовище та співпрацюватимуть з новим канадським амбасадором.

Українець допомагає незнайомому родичеві

Бостон. — Відомий союзовий діяч Василь Мігован з Бостону, який є головою 238-го Відділу УНС ім. Євгена Коновальця, понав до місцевої преси з причини свого доброго серця.

Газета "Бостон Геральд" помістила знімок В. Мігована і допис, з якого довідуємося, що він щиро відгукнувся на листа кузена з Румунії, якого він ніколи не бачив та не знав. Тома Версигора з Румунії написав листа до свого родича в Бостоні про те, що він мусть переїхати серцеву операцію, яку можуть перевести тільки в Австрії. Це пов'язано із великими видатками, яких Версигора не має чим покрити.

Хоча В. Мігован ніколи в житті не зустрічався зі своїм кузеном, він без заставини передав йому 2,600 дол. зі своїх ощадностей та ще й зібрав 900 дол. між іншими членами родини.

Зворушений Т. Версигора написав про добре серце свого кузена до посалника міста Бостону і в цей спосіб історія дісталася до місцевої преси.

В. Мігован приїхав до ЗСА ще в 1928 році і тепер живе вже на пенсії.

Він відомий широко в українській громаді Бостону як незвичайно приємний владі людина, ширий патріот, а передусім довголітній союзовий діяч.

І найменші грають на найменших бандурах

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Т. Кардашинець). — Лілія Чорна і Юліан Кітаский, невтомні працівники на ниві кобзарського мистецтва, знову завітали недавно до редакції "Свободи". Ці молоді люди, сповнені любов'ю до ділянки їх зацікавлення, у розмові з редакторами щоденника, з радістю розповіли про ряд досягнень праці Школи Кобзарського Мистецтва.

Ю. Кітаский поінформував редакторів, що семінар ШКМ, який відбувся під час довгого кінця тижня з нагоди Дня Подяки минулого листопада, пройшов з великим успіхом, доказом чого є листи від учасників семінару й їх батьків з висловленнями подяки. Семінар тривав три дні; відчувалося збільшене зацікавлення бандурою, її значенням і місцем в українській культурі, що виявилось у проведенні на що тому дискусії.

Від осені 1983 року починаючи, ШКМ організувала нову кобзарську групу в Юніондейлі на Лонг Айленді, Н. Й., яка складається з початківців бандуристів. Вперше на поселеннях, —

Проф. Я. Новицький виступить на науковому симпозиумі

Відень, Австрія. — Проф. Ярослав В. Новицький, український науковець і дослідник пістряка з Відня, візьме участь у 6-му Міжнародному симпозиумі хемотерапії, що відбувається від 28-го до 30-го травня цього року в місті Піза в Італії. Проф. Новицький виступить на симпозиумі в рамках новозаснованого у Відні Українського Інституту Покороєння Пістряка з доповіддю на тему "Новий імунно-стимулюючий препарат — "Україн". Ще в травні минулого року уряд Австрії офіційно затвердив статут Інституту і дав дозвіл на ведення праці цього Інституту. Це не перший раз, що проф. Новицький бере участь на міжнародному форумі. Від 28-го серпня до 2-го вересня 1983 року у Відні відбувався 13-ий Міжнародний конгрес хемотерапії. У конгресі брало участь понад 8,000 науковців з усього світу. Проф. Новицький мав нагоду на згаданому конгресі зробити відчит про результати своєї 20-річної праці над дослідженнями рослин "chelandonium majus L" і її протиракотворної дії. Крім відчиту, проф. Новицький мав свій "стенд" з плякатами про свій винахід — нетоксичний протиракотворний препарат "Україн". З нагоди 13-го Міжнародного конгресу хемотерапії виїхала тоді праця проф. Новицького на англійській і німецькій мовах під заголовком "Розпізнання пістряка через флюоресценцію — лікування похідними алькалоїдами". Учасники конгресу, зацікавлені працею проф. Новицького, мали нагоду одержати цю книжку.

Вийде книга про Й. Гірниака та О. Добровольську

Нью Йорк. — Тут проживають заслужені мистці української сцени Йосиф Гірниак та Олімпія Добровольська співтворці найкращого українського модерного театру "Березоля". Про цих двох заслужених театральних мистців проф. Валеріан Ревунський виготовив монографію. Книга вже готова, зредатована письменником Василем Соколом і передана до друку.

На кані життя цих славних "березильців" автор монографії, авдитивний український театрознавець, розписав чітко і правдиво історію ратинного засянення українського модерного театру, мистецтва, що здійснювалось у "Березолі" під керівництвом геніального реформатора українського театру Леся Курбаса. Монографія, опрацьована на архівних джерелах, з багатьма бібліографічними відкликами та багато ілюстрована автентичними світлими, у великій частині вперше публікованими.

Для видання цієї монографії створено Комісію при Об'єднанні Українських Письменників "Слово" і завданням цієї Комісії передати цю книгу в добірному друкарському вигляді до рук українського читача. Комісія видання монографії про Й. Гірниака й О. Добровольську звертається до українського читача з проханням про передплату цього цінного видання. Книжка коштує в передплаті 20 доларів і буде розіслана всім тим, хто впаде в передплату, негайно після появи, що повинно здійснитися вже в весно.

Вплати на передплату слід надіслати на conto видання монографії про Й. Гірниака й О. Добровольську в українського банку "Самопоміч" у Нью Йорку, 108 Second Ave., число конта 11009, з заповненням ім'я платника й точної адреси на яку треба буде вислати книжку.

Ще можна замовляти Альманах УНС 1984

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Альманах УНС 1984 появився вже в грудні минулого року і вислано його тим читачам "Свободи", "Українського Тижневика" та членам української читачської громади взагалі, які виявили на письмі бажання цей Альманах отримати. Деяка кількість примірників цього Альманаху-календаря ще є на складі в Адміністрації "Свободи" і його можна набути за ціну 8 доларів з пересилкою за одне число. Це число Альманаху 1984 ювілейне, присвячене 20-річчю поставлення Пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні та 90-річчю найстаршої й найбільшої громадсько-господарської установи вільних українців у світі — Українському Народному Союзові, і воно містить у собі матеріали до цих річниць.

Крім згаданих двох тем, у Альманаху є есеї-статті про Визвольні Змагання, літературні нарис, спогади подорожні нотатки, статті з царини мистецтва, музики, науки тощо. Проте найперше, як вже було сказано, через увесь Альманах йде один найголовніший і найдорожчий кожному українцеві й кожній українці лямімотив, поклін Великому Кобзареві, у віршах йому присвячених — Леся Українки, Ліни Костенко, Богдана Лепкого, Вадима Лесича, Олександра Стефановича, Богдана Кравця, Марти Тарнавської, Михайла Осадчого, Святослава Гордицького та Миколи Холодного. Ці матеріали надаються для використання на Шевченківських святкуваннях цього року, які повинні відбуватися ще більш урочисто, ніж попередніми роками, це ж бо рік 1984, рік 170-ий з дня народження Тараса Шевченка.



Група молоденських бандуристів в Юніондейлі з їхнім учителем Юліаном Кітаским.

підкреслив Ю. Кітаский, — створено групу з малих дітей від 6-ти до 11-ти років життя, які користуються малими бандурами. Під дитячі бандури виготовив на замовлення Школи майстер Кен Блом. Не вперше на поселеннях можуть і найменші українські діти навчатися гри на бандурі. Бандури ці легкі, з чистим голосним звуком. Вони у верхньому регістрі (нижнього регістра не мають) звучать навіть краще, ніж бандури нормального розміру. Також позитивним є те, що на них можна навчатися так званий харківський спосіб гри, тобто ліва рука виводить мелодію. Це перевага дає можливість розвивати обидві руки у малих дітей. Власне цю групу найменших провводить Юліан Кітаский, а трохи старших провдуть у Юніондейлі Наталя Дмитрюк.

Перші місяці виявили, що цей експеримент — навчання Закінчення на ст. 7.

В Афганістані продовжують винищувати населення

Нью Делі, Індія. — Кілька сотень цивільних осіб були вбиті в Афганістані під час наступу совєтських військ, підтриманих танками, артилерією, летунством і штурмовими гелікоптерами в долині Шомалі на північ від столиці Кабулу.

Наступ, який був проведений минулого тижня, був уже другим генеральним наступом совєтських військ на долину Шомалі цієї зими. В цій долині були зосереджені основні сили афганських повстанців, і совєтські війська не раз продилювали вже рішучі воєнні дії, щоб ліквідувати це воєнище повстанських сил, але часто зазнавали поразок і не досягали своїх цілей.

Західні дипломати передають повідомлення про події в Афганістані кожного тижня. Тим разом совєтські війська мали на меті не тільки розгромити повстанські сили, але й ліквідувати їхню матеріальну базу, тобто знищити все живе і мертве в долині Шомалі. Вони безпощадно бомбардували села і навіть окремі загублені далеко в горах сільські дільнички, щоб там не було жадного життя, жадної можливості перебування повстанців. Цивільні особи стали такою самою ціллю, як і озброєні повстанці — їх вбивають, а захоплених в полон — розстрілюють або й ріжуть.

Дипломатичні джерела твердять, що совєтські війська під кінець минулого тижня оточили село Істалиф у долині Шомалі, обстріляли його з усіх видів зброї, а потім переживших пекло вогню схопили і повбивали разом з їхніми сім'ями.

Один дипломат сказав, що совєтські воїки закололи багнетами багато жінок і дітей, стріляли дівчат і хлопців, падали зруйновані вже доми, а потім покинули село, як там не залишилося нічого ні живого, ні мертвого. Після відступу совєтське летунство ще раз бомбардувало те місце, де було село.

Дипломат далі сказав, що не зважаючи на жорстокість совєтських військ, під час їхнього відступу з руйнівної операції афганських повстанців напали на них і в запеклому бою вбили щонайменше 50 совєтських воїків.

Поет Й. Бродський добивається виїзду батька з СССР

Нью Йорк. — Совєтський поет на вигнанні Йосиф Бродський заявив у понеділок, 6-го лютого, що він знову відновив кампанію, щоб переконати совєтський уряд видати виїзну візу його 80-літньому батькові. Крім цього Бродський опублікував лист, підписаний 23-ма видатними американцями, який підтримує Бродського в його стараннях. Ті, що підписали лист, між іншими є: письменник лавреат нагороди Нобеля Сол Беллов, прокуратор з Брукліну Елізабет Голдман і список Нью Йорку Пол Мор.

Пост Бродський пригадує, що останній раз він бачив свого батька 4-го січня 1972 року, в день, коли совєтські власті змусили його покинути Совєтський Союз, хоч він не бажав цього. Його мати Марія померла минулого року, так і не побачивши сина, хоч він просив совєтські власті дозволу відвідати її в лікарні, коли вона була хвора.

Бродський вже 12 разів вислав відповідні документи з проханням випустити його батька Александра.

хоч батько не в тюрмі, та ніяких провін перед совєтською владою не має. Але всі рази його прохання залишалися без відповідей.

Спочатку Бродський добивався приїзду батька без особливого розголосу, використовуючи офіційні шляхи, а також особисті знайомства. Прохання американського посла у Москві Артура Гартамана та листи від 40 американських конгресменів також не дали жадного результату.

Тепер Бродський вирішив мобілізувати громадську думку і через засоби масової інформації добивався приїзду свого батька до ЗСА. "Там вже немає іншої родини. І згідно з усіма можливими законами, як міжнародними, так і совєтськими, батькові повинні дати дозвіл", — заявив Бродський, натякаючи на підписання Совєтським Союзом Гельсінкських Угод про права людини. Хартію прав людини ОН, совєтську конституцію яка формально говорить про права людини, включно з правом на еміграцію.

У СВІТІ

КОЛИШНІЙ СЛУЖБОЕЦЬ НАТО Вальдімар Золотаренко, натуралізований француз старих російських емігрантів, признався, що він був шпигуном для "батьківщини Росії". Його засудили на 10 років ув'язнення за передавання інформації совєтським агентам. Золотаренко був завербований совєтськими агентами ще в 1963 році. Совєтські агенти — це працівники совєтського посольства в Парижі, ЮНЕСКО або журналісти. Французька контррозвідка почала спостерігати за Золотаренком від 1979 року після 20 років праці в агенції НАТО.

ПРЕЗИДЕНТ СІРІЇ Гафез аль-Ассад заявив у вівторок, 7-го лютого, що його уряд "продовжує підтримувати Ліван, його єдність і територіальну цілість". Офіційне пресоє агентство, повідомило, що президент Ассад зробив свою заяву під час зустрічі з делегацією видатних політичних діячів мусульманів-шіїтів, яка включала трьох колишніх прем'єр-міністрів. Ассад зробив свою заяву ще перед тим, як президент Роналд Реген повідомив про своє рішення перемістити американську морську піхоту з бейрутського летовища на військовий корабель, який знаходиться в прибережних водах Лівану.

ЛІДЕР ПАЛЕСТИНСЬКОЇ Визвольної Організації Ясір Арафат заявив на пресовій конференції у вівторок, 7-го лютого, що арабські країни повинні прийняти Єгипет нову до свого лона. Він сказав, що Єгипет "крок за кроком" відходить від договору з Ізраїлем, підписаного в Кемп Дейвіді. Арафат буквально сказав так: "Я переконаний, що єгипетський народ з його славною історією і спадщиною, позується Кемп Дейвіді".

ІРАНСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ, який до останнього часу підтримував режим шаха і жорстоко розправлявся з протистахськими демонстраціями в Теграні перед революцією, був убитий у вівторок, 7-го лютого разом зі своїм братом у Парижі. Поліція Парижу повідомила, що генерал Голям Алі Овейсі та його брат Голям Госсейн Овейсі були вбиті професійним вбивцею на багатій рухливій вулиці Пассів в 16-му кварталі французької столиці. Поки що жадні із терористичних груп не призналися до цього вбивства. Колишній президент Ірану Абольхасан Бані-Садр не захищав генерала, але одночасно засудив тероризм аятоли Хомейні. "Я переконаний, що його вбивство Хомейні, щоб залакати всіх інших. Ви не можете захищати людину, яка вбивала наших людей, але захищати тероризм також не можна", — заявив Бані-Садр.

АМЕРИКАНСЬКІ КОРАБЛІ ПРОДОВЖУЮТЬ ОБСТРІЛ ДРУЗІВ І СІРІЙЦІВ

Бейрут, Ліван. — Восени корабель військово-морської флотії ЗСА "Нью Джерзі" обстріляв артилерійськи та мінометні гнізда друзів і сирійців у Лівані. Вогонь тривав понад дев'ять годин і був найсильнішим від часу прибуття американської морської піхоти до Бейруту 16 місяців тому.

Обстріл був спрямований на військові цілі, а контрольованій сирійській зоні Лівану, звідки ішов вогонь на Бейрут", — заявив речник морської піхоти майор Деніс Брукс.

Підтримувані сирійцями друзі після зайняття західної частини ліванської столиці обстрілювали її східну частину, переважно християнську.

У Вашингтоні Пентагон заявив, що міноносець "Карон" брав також участь у цих діях, вистрілюючи понад 300 куль калібру п'ять інчів, а "Нью Джерзі" вистрілював понад 250 куль калібру 16 інчів.

Згідно з повідомленням ліванського радіо християнських фалангістів, американський вогонь знищив артилерійські та ракетні батареї від Шувайфату, на південь від Бейруту, на всій лінії аж до Штаури 22 милі на схід від ліванської столиці. Радіо заявило, що щонайменше 30 артилерійських батарей друзів і сирійців були знищені разом з військовим командним пунктом друзів.

Ще перед американським обстрілом 115 британських воїків міжнародних сил в Лівані залишили свої становища на передмісті Бейруту Галат. З усім своїм спорядженням вони перешли до Джуніс на північ від Бейруту, звідки гелікоптери перевезли їх на транспортний корабель "Релант".

Італія повідомила також, що поспішно виведення своїх 1,600 воїків міжнародного контингенту сил миру в Лівані. Але французькі офіційні особи в Парижі заявили, що французький контингент з 1,500 воїків покищо залишається в Бейруті.

Становища, які займали британські війська, зайняли частини ліванської армії.

Лідер друзів Валід Джумблат погрозило помститися на цивільних американцях у Бейруті, якщо американці не припинять обстрілу сіл друзів.

В АМЕРИЦІ

РІШЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена поступово відтяти американських морських піхотинців і перекинути їх на кораблі стаціонарні біля берегів Лівану викликає позитивну реакцію в обидвох палатах Конгресу. Навіть демократичні кандидати на президента позитивно висловилися про рішення Президента, але деякі з них зазначили, що рішення настільки запізно: бо що справу треба було подолати значно раніше і не наражати життя американських воїків у безвиглядній ситуації. Лідер республіканської більшості в Сенаті Говард Бейкер, сен. Роберт Дол, Беррі Голдвотер, лідер демократичної більшості в Палаті Репрезентантів Роберт Мічел і навіть спікер Палати Томас О'Ніл, який останньо дуже критикував Р. Регена за його "неуспішну політику" на Близькому Сході, схвалили рішення Уряду про відтягнення воїків, хоч деякі з них із застеренням прийняли інформацію про посилення артилерійського вогню на позиції мусульман, акції яких підтримує всякими способами Сирія.

КОМІСІЯ ЕНЕРГЕТИКИ і торгівлі в Палаті Репрезентантів схвалила законопроект, який забороняє продаж альякгоно особам нижче 21-го року життя у всіх стейтах ЗСА. Законопроект був запропонований конгресменом Джеймсом Флоріо, демократом з Нью Джерзі, який свого часу був кандидатом на губернатора. Якщо законопроект Флоріо перейде в Палаті Репрезентантів, тоді на протязі двох років стейти мусять висловити свою думку і змінити в себе існуючі закони. Під теперішню пору 19 стейтів вже ухвалили в себе закони про підвіщення віку до 21-го року життя, в інших стейтах цей вік коливається між 18 і 20 роком. Федеральний Уряд підтримує ідею схвалення одного закону для цілої країни.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН в дорозі до Каліфорнії зуупинився був у Лас Вегас, Нев., і заявив республіканцям, що головною ціллю передвборчої кампанії повинна бути пригадка виборцям, як виглядали економічні й політичні справи за президентури Джиммі Картера. Крім погіршеної ситуації в Лівані, всі інші справи, зокрема економіка, шкільництво, зниження відсотку безробіття й інфляції, повинні бути допоміжними чинниками для Р. Регена у виборах, — кажуть політичні спостерігачі і кореспонденти, які подорожують разом з Президентом.

БІЛЬШІСТЬ ЧЛЕНІВ Палати Репрезентантів погоджуються, щоб справу економічної і військової допомоги для Ель Сальвадору сполучили разом з пошукуванням прав людини тамошнім легальним урядом і політичними партіями лівого і правого напрямку. Американських законодавців турбує найбільше дві справи: уряд в Ель Сальвадорі робить рішуче замало заходів, щоб унеможливити діяльність правих екстремістів і створення ними так званих "бригад смерті", а також не веде достатньої пропагандивної кампанії проти марксистів, які у свій спосіб порушують права людини, займаються вбивствами мирного населення і дуже часто ці вбивства приписують урядовим військам. В теперішньому фінансовому році ЗСА признали 64,8 мільйона доларів на військові цілі і що суму Уряд хоче, за згодою Конгресу, підвищити до 179 мільйонів доларів. Відомлення спеціальної президентської комісії, яку очолює Генрі Кіссінджер, не має вигляду на прийняття в Палаті Репрезентантів, без додатку про права людини, — заявив сен. Пол Конгас, демократ з Массачусетс.

У наступному числі Українського Тижневика: In The Weekly, February 12:

- U.S. Helsinki Commission nominates Rudenko, Orlov, Shcharansky and Petkus for 1984 Nobel Peace Prize.
- Radio Free Europe/Radio Liberty denied press accreditation for Sarajevo Winter Olympics.
- Gen. Petro Grigorenko reported to be ailing.
- From our pages in 1949, Letters to the editor, Sounds and views, Notes on people and more.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ливан у хаосі

Маленька арабська держава на Близькому Сході, Ливан, величиною завбільшки стейту Массачусетс; вже понад 15 років кривавиться в анахронізм, безглузді громадянські війни. Анахронізм того братовбивства подібний до ситуації в Ірландії. Більшість протестантського населення Північної Ірландії воліє належати до Великобританії, ані ж з'єднатись з Південною самостійною Ірландською Республікою, боячись домінації тамашового католицького населення, а південноірландські католики створили підпільно-революційну організацію, яка силою, атентатами і саботажами, хоче прогнати англійців з Північної Ірландії та при тому згинуть вже тисячі цивільних північноірландських протестантів.

У Ливані йде затяжна кривава боротьба між християнськими і мусульманськими арабами, причому обидві сторони створили собі свої приватні армії. Сусідня Сирія мала ніби стати посередником у замиренні. Але виявилось, що висланих туди 40,000 сирійського війська насправді підтримали ливанську мусульманську міліцію в боротьбі і проти міліції християнської (фалангістів) і проти державного ливанського війська.

Ізраїль рішив покласти край ситуації, в якій палестинські терористи зробили собі в Ливані випадову базу проти ізраїльської прикордонної смуги і перевів тимчасову окупацію Ливану. На основі договору з ливанським урядом Ізраїль відкликав свої війська з центру Ливану і його столиці Бейруту, обмежившись до південної смуги, суміжної з ізраїльським кордоном. Сирія цього договору не визнала і відмовилася відкликати своє військо з Ливану, поки один ізраїльський вояк залишиться в Ливані.

Ливанський уряд звернувся до Об'єднаних Націй з проханням допомогти завести лад. Вислано туди міжнародне військо, що складається із військових контингентів ЗСА, Великобританії, Франції і Італії. Але тоді виймався туди третій чинник: міжнародний тероризм, підтримуваний активно Іраном і Лівією і толерований на території Ливану, де перебувають сирійські війська, урядом Сирії. У висліді цієї терористичної акції і дальшої громадянської війни, якої не всіли припинити чораз нові короткотривалі умови про перемир'я, згинув вже 263 американські морські піхотинці і кілька десятків вояків французьких та італійських. Мировий план, що його 1-го вересня 1982 року проголосив президент Реген, передбачав відкликання з Ливану всіх взагалі чужинецьких військ і залишення там тільки ливанської державної армії, відповідальної за безпеку цієї країни. Водночас, той план поручав Ізраїлеві звернути арабам окуповані у війні 1976 року землі на правому березі Йордану, що належали до Йорданії, як також смугу Гази, припинення творення там ізраїльських осель і створення там автономної країни палестинців у правно-державному зв'язку з Йорданією. Арабський Лізі сподобався той план. Але відкинули його однаково Ізраїль, як Сирія. Ця остання поступово чораз більше узалежнювалася від Москви, яка тепер має в Сирії коло 6,000 своїх "військових радників" та вивинувала наймодернішою зброєю 400,000 членів сирійської армії.

Сирія стала найсильнішою мілітарною країною і, — як це заявив виразно президент Реген, — "колодою" на шляху до замирення в Ливані. В останніх днях, під натиском мусульманських екстремістів, підтримуваних Сирією, виступили з ливанського уряду три мусульманські міністри, а відтак цілий уряд подався до димісії, але мусульманські екстремісти вимагають також резигнації проамериканського президента Гемаля, християнина, який спирається на державні армії і християнських фалангістів. Ситуація спала цілком хаотична. Всі дипломатичні заходи спеціальних висланників президента Регена, спершу Філіпа Габіба опісля Доналда Румсфелда, підтримувані дипломатією Савдійської Аравії, Йордану та всіх країн НАТО, не мали дотепер ніякого успіху, бо замирення на Близькому Сході і тамашового ладу не бажає собі Москва, яку слухає Сирія.

Створилася ситуація, в якій у сліпий кут зайшли старання Об'єднаних Націй і ЗСА завести мир в Ливані за допомогою висланого туди міжнародного війська.

Конгрес уповноважив був президента Регена тримати в Ливані 1,600 морських піхотинців до 15-го вересня 1985 року. Але тепер в усій Америці запалало гасло — відкликати з Ливану морських піхотинців, які не всіли нічого відіяти там і не знають, навіщо вони там та стали предметом прицилу для терористів. Реген свідомий існуючого хаосу, повідомив, що американські піхотинці будуть перевезені до місяця на кораблі, але обстріл мусульманських позицій продовжується. Що принесе завтра — не відомо.

Недавно західним світом, а особливо Західною Європою, потрясла вістка про нову шпигунську аферу, головним автором якої є молодий норвезький професійний журналіст і дипломат Арне Трегольт.

Широковідомий в політичних колах, син міністра рільництва в Норвегії, сам дорадник міністра закордонних справ, протегований відомим знавцем міжнародного права і міністром Енсом Енсененом, А. Трегольт мав усі дані скорше чи пізніше вибитися на передове місце в норвезькому уряді у своїй політичній кар'єрі.

Тим часом несподівано для всіх політиків, А. Трегольта арештували на лето-вищі в Осло, коли він вибирався летіти до Відня із тайними документами норвезького уряду, що їх він мав передати агентам КГБ.

У дальших вістках виказалось, що А. Трегольт був на послугах советської розвідки повних п'ять років і, маючи доступ та довір'я у норвезькому уряді, передавав різні тайні звіти та документи своїм зв'язковим у КГБ. Цікаве, що підозріна на його роллю агента КГБ було вже давно у американців, ще з часів коли він перебував в Нью Йорку, як член норвезької делегації до Об'єднаних Націй в роках 1979-82. Тоді, хоч стежили за ним пильно, але ніколи не дійшло до того, щоб перервати його підпільну діяльність. Тепер, коли справа так компрометуюча для норвезького уряду, вибухла, а саме А. Трегольта призначено до своєї подвійної ролі, цілий ряд відомих у

Ольга Кузьмич

ШПИГУНСТВО: СЛІПІЙ ІДЕАЛІЗМ, ГРОШІ ЧИ СТРАХ?

норвезькому політичному і публічному житті постать висловлює своє здивування і прямо заспокоєння, що саме А. Трегольта пішов на шпигунську дорогу.

Яка була тому причина, що один з т. зв. золотих молоді "Норвегії", незалежний фінансово і професійно зі широкими можливостями журналістичної і політичної кар'єри пішов на небезпечну та хитку службу советського шпигуна? Товариші А. Трегольта із студентських часів пояснюють це тим, що він, студуючи в шістдесяті роках, був, як багато інших, вповні переконаний вогор війни в В'єтнамі, а з тим ворог американської політики. Але коли його товариші з віком і зрілістю змінили свою ворожу настанову до ЗСА, у А. Трегольта вона залишилася, як кажуть його близькі товариші, та була виявом його "ідеалізму". Кажуть, що він виступав так само проти тирани в Греції, як і в Чехо-Словаччині. В тому напрямі він і писав, виробляючись на провідного журналіста. Саме як визначний журналіст та довірливий уряд А. Трегольта минулого року пройшов односторонній курс у норвезькій школі оборони, в якій він мав доступ до різних засекречених інформацій і віддавав найбільш секретні пости НАТО в горах поза столицею Нор-

вегії. Маючи такий вишкіл, А. Трегольта останньо брав участь, як голова пресової служби міністерства закордонних справ, у розмовах із секретарем ЗСА Джорджем Шулом.

Члени уряду Норвегії, особливо ті, які близько співпрацювали з А. Трегольтом та йому досі вповні довіряли, не лише заспокоєні та засоромлені, але й ставлять собі питання з яких мотивів ця людина, яка мала досвідно все, стала зрадником свого народу? Всі, що дають тепер свої коментарі на цю тему виключають момент матеріальний, а радше думають, що причини були ідеологічного порядку, або прямо захоплення інтригуючою шпигунською грою.

Читачи про новий випадок шпигунської кар'єри в американській та західно-європейській пресі, мимохіть нагадують так добре відомі шпигунські історії англійського письменника Ле Карре. Тут, однак, не треба шукати аж письменницької фантазії. Усі ми ще пам'ятаємо великий шпигунський скандал в Англії з такими провідними постами як Кім Філіпс, Доналд Меклін чи Гай Бірджесс. Не загоїлися ще також рани після викриття шпигунства близького до королеви Єлизавети історика Ентоні Бланта. Усі ці люди, як і тепер

А. Трегольта, походили з "верхівки" свого народу і мали всі можливості виявити себе у своїй державі. Як Трегольта тепер, так колись Філіпс, Бірджесс чи Бланта були студентами з лівою ідеологічною настановою, а матеріальний момент не відіграв у них головної ролі на їхній дорозі до зради.

Отже чому? Що насправді спонукує таких інтелектуально-бистрих одиниць до так небезпечного, а передусім підлого діла?

Можливо справді у тих особливих найважливішу роллю відіграє газард ісі "гри", в якому вони добачують викид, як швидка їзда автотомі, балансування акробата на лівні чи інший ризик у спорті, де так тісно сходяться життя і смерть?

Але коли це можна подавати як причину у вищевисловлених випадках, мимохіть насувається нам одне питання: що спонукує українців до подібної служби? Ідеологічні переконання чи гроші, чи ризикова гра? Бо хіба ніхто з нас не сумнівається, що у нашій вільній спільноті є такі типи як А. Трегольта, чи Бірджесс чи інші подібні, хоч може не в таку скалку. Тільки ми без відповідного державного апарату не маємо можливості їх викрити та за ними успішно слідкувати. Тож вони спокійно довгими роками кружляють серед нас і роблять пильно свою роботу, вислід якої бачимо наявно у різних аспектах нашого громадського життя. Чому вони це роблять? Гроші, переконання, чи може шантаж, а з цим страх за власну шкуру?

го, погодитись з думкою її редактора д-ра П. Сеніа, який у "Післяслові" в порядку "ствітлик" стверджує, що в перших двох томах "Світликів Істини" він при допомозі співробітників "як не вповні, то бодай частинно виконав завдання, яке доручив йому Блаженніший Патріарх Йосиф І, колишній ректор цієї єдиної високої богословської школи в Галичині". Виконуючи це доручення, в порядку "ствітликів" собі завдання збирати всі доступні джерельні матеріали про Богословську Академію надруковані в книжках, журналах, часописах, споминах, світлинках тощо". Ідея видати 3-й том "Світликів Істини", який є "доповненням попереднього, вийшла від Блаженнішого Ісповідника Йосифа І". Прийнявши цей учасник з'їзду 8-10-го червня 1980 року з нагоди 50-ліття Ювіляти. Видання 3-й том, виконано велетською працею, а все так, хоч багато зроблено, ще треба б більше зробити", бо залишилось ще доволі неопрацьованих тем про "минуле, теперішнє і майбутнє Академії, хоч проінсинувала вона тільки 15 років". На ділі праця її не припинилася, але продовжується в діях Української Католицької Університету поки, а вільній Україні будуть організовані вільні університети".

Текстова частина книги прикрашена численними фотами — пам'ятника св. Володимира на ст. 7.

Закінчення на ст. 7.

Володимир Барагура

„СВІТИЛЬНИК ІСТИНИ“, КНИГА, ПРИСВЯЧЕНА СЛУЗІ БОЖОМУ АНДРЕЄВІ Й ПАТРІАРХОВІ ЙОСИФОВІ

єдиною високою школою на цьому просторі Української Землі і Європейського Сходу. Постанови такої школи було можливим тільки завдяки двом постамам — Служі Божому Андрєві і Патріарху Йосифові.

Тому що в перших двох томах багато джерел і документальних матеріалів збережено, але й багато не докінчено й не завершено, професори, студенти й абсолюенти Академії на відзначенні 50-ліття Академії в 1979 році односторонньо вирішили доповнити попередні томи новими матеріалами. На зміст цієї унікальної книги, крім згаданого вступного слова о. д-ра І. Гриньоха, складаються такі розділи: Ювілейний з'їзд з нагоди 50-ліття Б. А.; Доповіді; Письма Патріарха Йосифа; Погрозом Католічній Церкві; Спомина; Організаційне життя; Інвентаризація виласи; Есеї й доповіді; Ті, що відійшли; Література; Післяслово; Індекс.

Усі матеріали, вміщені в 3-му томі, вартісні, хоч не однократного характеру й різної питомої ваги. В книзі є опрацьовані за принципами наукової методоло-

гії джерельно документальні матеріали, розвідки, есеї, доповіді та публіцистичні писання, є речі мемуарно-джерельного й мемуарно-літературного характеру, пастирські листи, послання, письма, довідки тощо.

Поміж численними авторами знаходяться прізвища відомих наших церковних і світських знавців різних галузей богословських наук і допоміжних дисциплін, історії Вселенської і Української Церкв та некаатолицьких визнаних і знавців, які стоять на межі церковно-релігійної й світської проблематики. Поруч імен Слуги Божого Андрєя й Патріарха Йосифа треба згадати такі прізвища: о. проф. д-р Іван Гриньох, о. проф. д-р Ізидор Нагасевич, о. архим. Віктор Поспіль, о. проф. д-р Микола Конрад, о. проф. д-р Юліан Деревич, о. д-р Василь Лаба, проф. д-р Микола Чубатий, проф. д-р Володимир Залозецький, проф. д-р Богдан Казимира, проф. д-р Василь Ленчик, проф. д-р Константин Чехович, проф. Ярослав Чумак, д-р Павло Сеніа.

Читач, який познайомить-ся з тією унікальною кни-

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редягус Лев Яцкевич

Контроль процесу старіння

Нещодавно видавництво Вільямс Морро і Ко, Нью Йорк, опублікувало книжку С. Кента п. з. „Резолюція продовження життя“, в якій автор твердить, що „ідея безсмертності не становить домен наукової фантазії“. Навпаки, найновіші, наукові дослідження в галузі геронтології доводять, що людство стоїть на порозі розв'язки проблеми старіння. Існують великі можливості, що цей перелом станеся ще за нашого життя.

На доказ свого твердження він дає приклади з життя тварин, яке лабораторійно вдалося подовжити. Він вірить, що люди при кінці нашого століття будуть жити понад 100 років, а біля 2025 року наука буде на слідах розв'язки таємниці безсмертності. Існує також реальна можливість, що багато з нас матиме змогу стати знову молодими.

Усі наукові дослідження доводять одну велику правду, що чим менше людина істот, тим більше в неї можливостей дожити довшого віку. М. Росс з Філадельфійського інституту дослідів над пістряком, відкрив, що ці шурі, що їли менше, не зважаючи на якість їжі, жили довше за тих, що їли більше. Він також стверджує, що ці шурі, що їли більше вуглеводів, ніж протеїни жили коротше за тих, що їли напівлі, більше протеїни ніж вуглеводів.

З цього важливого висновку, що строгі обмеження кількості калорій в нашій їжі становить, поки що, єдиний шлях до продовження віку нашого життя. Звичайно, ця метода має свої недоліки. Але, якщо тільки наука буде спроможна їх контролювати, тривання нашого життя подовжиться.

Б. Штрелер, з університету Південної Каліфорнії, стверджує, що ці тварини, що мають нижчу температуру тіла — живуть довше. Існує велика можливість знизити термостат людського тіла на декілька ступенів, та в той спосіб, продовжити наше життя на 15-20 років. Функції статеві, репродукційні та дію старіння контролює наш мозок та ендокринна залоза. Наука виявила, що лік „L — DO — RA“, що її вживають при недугі Паркінсона, діє на ендокринну залозу та, як це не дивно, сприяє процесу старіння.

Як відомо, наше тіло є

устатковане самооборонною системою. Та самооборонна система бореться із спричинниками недуги нашого організму. На жаль, з літими як самооборона нашого тіла слабшає. Але у висліді наукових дослідів, фармакологія виготовила гормонні ліки, такі, як тирозин, які дають можливість підсилити тієї самооборонної системи тіла.

Експерименти зі старими тваринами виявили, що коли їм впровадити клітинні самооборонні системи молодих тварин, вони молодішають. Медицина сподівається, що новий протистаречий лік для людей буде на ринку за яких двох-трьох років. Такий протистаречий лік буде моти збільшити вік людського життя.

Але всі ці ліки — це тільки підсилювачі життя. Для справжнього довгожиття, не вистачають самі ліки, але зміна генетики цілого нашого організму. На думку С. Кента, кожна людина є такою, якою вона народилася, у висліді певної комбінації генів, які ми успадкуємо від своїх батьків, діда та цілого ряду прародичів. У цих генах запрограмовано ціле наше життя, включно з процесом старіння. Наука сьогодні, починає розуміти, як продукувати протистаречий лік, такі, як інтерферон, який досі продукував наш організм, але в дуже малій кількості.

Можливе, що наступним відкриттям буде лік, або процес, котрий взагалі припинить процес старіння. Кент, який є консультантом Національної наукової фундації, вважає, що наука в майбутньому матиме змогу замінити природні гени синтетичними та створити таку людину, яка ніколи не буде старіти. Незавдяки науковцям вдалося виростити мишу, що, маючи 28 місяців, виродилася мишенята (слід мати на увазі, що 28 місяців у миші — це еквівалент 70 років життя у жінки). Це саме і є доказом відмолюдження життя.

Це саме можна буде колись зробити з людиною. Не виключено, що ми будемо молоді, вітальні та здорові в сотню років життя, уже за яких 50 років. Якщо держава матиме змогу фінансувати потрібні наукові дослідження, наука знайде спосіб контролю процесу старіння.

ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСЬКОГО господарства повідомив, що тільки 12 відсотків молочних ферм погодились взяти участь у програмі редукції молочних продуктів, за що вони отримуватимуть федеральну грошову допомогу. Речники згаданого Департаменту вважають, що це дуже низький відсоток і хто знає чи не прийде зрезигнувати з програми, коли виявиться, що зацікавленість цією програмою не буде поширюватися. Дуже мале число фермерів заявили за програмою у трьох основних стейтах, які продукують молоко і молочні продукти. Тільки 10 відсотків фермерів заявили, що вони підпишуть договір з Урядом. Інші прямо хочуть бути незалежними і не бажають жадної урядової контролю.

українська еміграційна преса. Якщо є різні види патріотизму, то саме такий говорить більше за себе, як увесь найголосніший національний гамір. Зрештою, на терені свого міста виступає він часто з докладами про Україну, про її місце в світі й історії та про нашу боротьбу за самобутність і визволення.

Д-р Мостович вважає, що не тільки члени постаті нашої політики чи культури репрезентують наш народ серед моря інших етнічних груп чужини, але й кожна приватна українська людина, без огляду на її зв'язки чи позицію в суспільстві, є volens-nolens амбасадором свого народу. Як вона себе поводить як людина, фавіх, член спільноти тощо, такою її чужинець побачить, оцінить і ідентифікує з її народом та батьківщиною.

Ось у суботу, 10-го вересня ц. р., відбулася на одній з місцевих телевізійних станцій дуже цікава програма, спонсорована життєвими організаціями, на тему гітлерівського голокосту. В ній брали участь колишні в'язні німецьких концетраційних таборів та колишні американські вояки, які перші відкрили брами цих таборів. До цього панелю, що його провів ректор Кентського університету, професор історії д-р Отіс Сінглетері, був запрошений і д-р Мостович, який провів найдовше гітлерівське ув'язнення, бо майже цілий п'ять років у таких таборах як Аушвіц, Маутгаузен, Мельк та Ебензе.

Серед своїх колег по зв'язи має д-р Мостович немало життєвських друзів, що відносять до нього з прихильністю і повагою. У розмовах з ними він постійно підкреслював оцей факт, що життєві імпреси, фільми, телевізійні й радіові передачі, музеї чи публікації в справі голокосту, хронічно поминають інші народи, які також понесли великі жертви під гітлерівським режимом. Це промовчання, а часто й оскаржування тих народів у співпраці з нацистами ображає ці народи і викликає обурення. Вже так бувало в історії, що коли якась імперія окупує інші народи, все знаходить певне число колаборантів. Така ситуація існувала і в Другій світовій війні, коли Німеччина знаходила їх між французами, поляками, чехами, українцями і т. д. Не виключено з цього були й жиди, які мали свою поліцію чи Жидівську раду, що співпрацювала з гітлерівцями. Через отих кількохсот колаборантів не можна, однак, кидати оскарження на цілі їхні народи.

(Продовження буде)

ТРУД І УСПІХ

Життя людини — це одна велика проба її фізичних і духовних сил; це арена думки й волі, що заставляє людину до постійної внутрішньої конфронтації з вільним Гамлетівським „Бути чи не бути“.

Динамічна особистість Леоніда Мостовича є саме тією рушійною силою, яка оприділила його до тих, що вибирають „бути“. Воно й стало моттом його творчого життя, позначеного вже від зарання юних літ не одним твердим іспитом долі. Творче горіння свідомого юнака, відданого над усім вільному ідеям свого народу, приводило до арештів, тюрем та концтаборів під польською, російською та німецькою займанщинами. Проте, з усіх тих пекельних страждань виходив він живим і мужнім, із сильною вірою у свій народ та з дальшою снагою повновартісного себевиствлення.

Нелегкою пробою життя були й післявоєнні голодні роки, коли треба було не тільки гоїти рани пережитого в таборах смерті, але й починаючи формувати своє майбутнє. Обдарований здібним аналітичним умом пильний студент закінчив з відзначенням студії медицини в університеті в Ісбруку, Австрії, і там же почав спеціалізацію у внутрішній медицині та радіології.

Еміграція до Америки перервала на деякий час оці почини, але вже за декілька років, закінчивши успішно нострифікаційні та інші стейтсько-федеральні медичні іспити, д-р Мостович зосередився над продовжуванням радіологічної спеціалізації, яку завершив іспитом т. зв. борду в 1964 році.

Від цього часу очолював він відділ радіології ветеранського медичного центру університету Кентакі в Лексінгтоні, проходивши рівночасно всі фази академічної медицини, починаючи від асистента, а скінчивши на повній професорській „тенор“. Процес цей не був легким, коли взяти

до уваги вимоги постійних наукових публікацій тощо та й, очевидно, певну ізоляційність американських медично-академічних кіл у відношенні до чужинецьких лікарів. Д-р Мостович є членом багатьох професійних медичних товариств, був президентом та членом управи радіологічних організацій стейту Кентакі, а оже недавно отримав „фellowship“ американського коледжу радіології.

Крім всіх своїх обов'язків, д-р Мостович виявив особливий талант у ділянках адміністрації та технології. За його проєктом збудовано й вивинувано модерний комплекс радіологічного відділу в новому місцевому ветеранському центрі. Різні установи та преса неодноразово відзначали великий вклад д-ра Мостовича в ділянку добра міста й стейту, нагороджуючи його різного роду трофеями, а міжстейтова шпитальна асоціація іменувала його уповноваженим для контролю та акредитації поодиноких шпитальних рентгенологічних відділів.

У кінці липня ц. р. одержав д-р Мостович одне з найвищих відзначень централі ветеранської адміністрації у Вашингтоні за його непересічний вклад у розбудову місцевого радіологічного центру, що виріс з малого непомітного відділу в модель для наслідування цілій радіологічній спільноті.

Професійною левізою Леоніда Мостовича є гін до досконалості, яка є, на його думку, неосяжним фантомом. Проте, саме стремління до неї веде людину на верхи. Він бачить життя як найбільш божественне чудо природи, а звана лікар — як служіння йому. Якщо на цій службі лікар віддасть увесь свій потенціал, він не змарнував свого життя.

А все ж таки не йде тут мова виключно про академічно-професійні успіхи українського науковця, а про щільні, так би мовити, діпазон його діяльності як людини, лікаря, громадянина-гуманіста та понад усе українця. Не було, мабуть, такого випадку, щоб д-р Мостович відмовив комусь із своїх друзів, знайомих, чи незнайомих безкоштовно медичної опіки та уваги. Двері його хати завжди відкриті для тих, хто у потреби.

Він боліє тим, що відірваний далекими просторами від українського громадського життя, але коли глянати на списки жертводавців на прерізні українські цілі, там постійно видніє його прізвище. Коли ж переглянути його бібліотеку, там більшість наших видань та численна

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 5-го до 11-го ЧЕРВНЯ 1983 РОКУ

(9)

10. СПРАВА ЗЛУКИ УНС І УБС

(Продовження)

Т. Максимович запитав, чи, як члени Головного Уряду погодяться на злуку, треба буде скликати надзвичайну Конвенцію УНС, щоб вона одобрива злуку.

В. Квас запитав, чи можна б одержати список усіх точок, які були обговорені Екзекутивним обидвох Союзів. Він не сумнівається, що все було точно обговорене і не треба боятися, що вони щось поминули. Він тільки хотів би знати, чи УБСоюз погоджується на всі ті точки. Він вірить, що злука обидвох Союзів принесе тільки користь українській громаді.

І. Олешинський запитав, чому справу злуки розтягається аж до 1986 року, тобто до наступної Конвенції. Чи не можна б завершити її скоріше.

Текля Мороз хотіла знати, чи були обговорювані кошти спеціальних конвенцій обидвох Союзів — може корисніше було б вислати запитання до всіх делегатів. В той спосіб можна б заощадити великі кошти.

В. Пастушок запитав, чи УНСоюз і УБСоюз мають ті самі класи забезпечення, чи різні, чи УБСоюз має компютери і чи Союзівка залишилася б такою, як є тепер.

А. Джула хотів знати, чи УНСоюз дістав згоду на злуку від стейтів Нью Джерсі і Пенсильвенії. Чи на це треба згоди всіх стейтів, включно з Канадою. Запитав, який статус матимуть після злуки почесні члени УНСоюзу.

Глорія Пашен запитала, чи УНС засягав інформації, яку вартість мають посілості УБСоюзу і в якому вони стані.

Д-р Анна Чопик хотіла знати, чи члени Екзекутиви УНС перестудіювали і познайомилися зі статутами інших братських союзів.

Д-р Я. Падохів запитав, чи спеціальна Конвенція прискорить злуку обидвох Союзів. Цікаво йому знати, як ставиться до злуки стейт Пенсильвенія, бо як відомо, стейт Нью Джерсі матиме зиск із злуки, а Пенсильвенія втрату, а теж, який характер мали б обидва офіційні „Свобода” і „Народна Воля”, чи обговорювано справу пенсійного фонду. Запропонував, щоб УНСоюз не розглядав за чужим адвокатом, який переводив би злуку, а скористав зі свого адвоката. Підкреслював, що він особисто дуже ентузіастично ставиться до злуки.

Д-р М. Куропась хотів знати, чи він добре зрозумів, що на Конвенції у 1986 році буде обраний Головний Уряд, який складатиметься з членів УНСоюзу і УБСоюзу, і на протязі чотирьох років вони будуть себе взаємно пізнавати, а в 1990 році буде вже обраний уряд, який не визначуватиме кількості головних урядовців з УНС і УБС.

Сен. П. Юзик запитав, як буде налаштована справа Відділів і їхня тяглість.

На тому сен. П. Юзик закрив поплудневу сесію о год. 6-й вечора.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ НАРАД

Середа, 8-го червня 1983 р.

РАННЯ СЕСІЯ

Д-р М. Куропась висловив gratulacii і найкращі побажання сен. П. Юзику з того приводу, що папа Іван Павло II найменував його на лицаря св. Григорія Великого. Це сталося 20-го травня 1983 р. Також у 1983 р. сен. Юзик відзначав 20-річчя своєї праці на пості канадського сенатора. Він був тим, хто запропонував ввести до канадської політики багатокультурність. Він має теж великі заслуги в НАТО, де працює вже 10 років. У 1983 році минає 50 років з того часу, коли сен. П. Юзик почав свою кар'єру, як учитель народної школи, а опісля як професор історії слов'янських студій. Рівночасно з тим минає 50 років його української громадської праці. Дня 24-го червня 1983 року він святкуватиме 70-ліття народин. Членом УНСоюзу він є вже 31 рік — з того 13 років заступником головного передсідника — головним директором для Канади. Є одружений і батьком чотирьох дітей.

Д-р М. Куропась попросив прийняти вшанувати сен. Юзика вставанням з місць та многоліттям.

Після того головний передсідник д-р І. Флис подав, що на порядку нарад продовжуватиметься справа злуки УНСоюзу з УБСоюзом. Після закінчення, поодинокі комісії відбудуватимуть свої наради, щоб прийти на наради з відповідними резолюціями.

ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ В СПРАВІ ЗЛУКИ СОЮЗІВ

Нарадами веде д-р М. Куропась.

Д-р І. Флис найперше висловив, що добрий і відданий союзний справі союзовець напевно буде в Головному Уряді так довго, як довго схоче бути.

Відповідаючи д-рові М. Куропасеві на його питання, які користі і шкоди принесе УНСоюзові злука двох Союзів, сказав, що на його думку така злука принесе більше користей, як шкоди. Це буде дуже розумне і правильне потягнення, спрямоване до єдності, а не до роз'єднання. Ріст і добро УНСоюзу у великій мірі залежить від публічної opinio і його відношення до української громади, яка хоче, щоб обидва Союзи поєдналися. Коли вони поєднуються, організація нараховуватиме понад 100,000 членів, це буде спільна організація, з якою не буде так легко будь-якому ворогові воювати. Майно поєднаних Союзів винеситиме понад 60 мільйонів доларів, включатиме дві олімпі, літні табори для молоді, фестивалі молоді і дім для старших віком, бо „Верховина” має кращі можливості для цього, як Союзівка. В дальшому сказав, що така злука елімінуватиме багато повторень, що їх тепер роблять обидва Союзи — була б тільки одна Головна Канцелярія — а не дві, як є тепер — тим самим кошти адміністрування зменшилися б. Під що пору є чим важче знайти секретарів — УНСоюз включив би їхні Відділи до своїх Округ і вони стали б Відділами одного Союзу. Це дало б ширше поле для підшукування відділових секретарів, а теж багато українців, які з будь-яких причин не є членами ані одного ані другого Союзу, мали б змогу стати членами одного, злученого Союзу.

Резерва УБСоюзу є майже така сама відсотково, як УНСоюзу. Це все перекоує, що злука обидвох Союзів принесе більше користей, як будь-яку шкоду УНСоюзові, чи українській громаді. Колись, давніше, обидва Союзи

різнилися між собою під багатьма оглядами — головню поглядами на українське громадське і політичне життя. Тепер тих різниць майже немає. Можна мати певність, що коли наступить злука, всі малі різниці, якщо ще такі є, зникнуть. Найважливішим однак аспектом злуки буде зворот до єдності в українській громаді.

Д-рові Н. Олешинському відповів, що дотеперішні переговори не включали ще фінансових справ, як теж нерухомостей. Але ті справи не мають ніякого впливу на злуку двох найбільших українських братських Союзів. У дальшому сказав, що дотепер у переговорах не було ніяких спірних справ, яких не можна б було розв'язати. Навпаки, розмови були дуже приязні — кожну справу, яку обговорювано, полагоджено однозгідно. Обидва Союзи мають докладний і повний образ дії і проблем, зв'язаних з веденням їхньої праці. Коли члени Головного Уряду схвалить, щоб приступити до зладження і підписання контракту, то в ньому будуть узгоджені всі фінансові справи обидвох Союзів. Цими справами займуться і їх допровадять до кінця адвокати обидвох сторін.

С. Іванцева на його питання, який вплив матиме злука на програму діяльності УНСоюзу, відповіла, що жадний. Вважає, що члени УБСоюзу скористали б із злуки тому, бо УНСоюз має дещо більшу резерву на граматах, як УБСоюз. Це сталося б-тоді, коли б рішено роздати членам резерву. Але того не планув ні один ні другий Союз. Дивіденди обидвох Союзів є такі самі.

Проф. Т. Шмагала відповів, що Статуту Комісію покличуть обидва Союзи тоді, коли западе рішення про злуку. Треба брати до уваги що у вступній статті статуту (preamble) мусить бути подана коротка історія обидвох Союзів, бо того не можна поминути. У заходах злуки треба поступати так, щоб члени УБСоюзу не боялися, що за декілька років усі забудуть про те, що колись існував Український Робітничий, а тепер Братський, Союз.

Т. Максимович і Т. Квасові заявили, що він радо погодиться на те, щоб злуку переводив від УНСоюзу адвокат Н. Олешинський, помімо того, що він не має досвіду в ділянці братських союзів. Такі речі можна остаточно перестудіювати.

І. Олешинському відповів, що процес такої злуки вимагатиме щонайменше протязі двох років, щоб усі справи як-так полагодити і перенести Канцелярію УБСоюзу зі Скрентону до Джерзі Сіті. Кожний департамент треба буде переносити окремо, щоб вдержати в тому порядку. УНСоюз планує перевести своє діловодство на компютери, що вимагатиме теж певного протязі часу.

Текля Мороз висловила, що забезпеченні власті не признають запитника — вони вимагають окремої конвенції і докладного звітлення з неї. Тому, щоб могли перевести правно злуку, мусить відбутися спеціальна конвенція, або чекати на звичайну конвенцію у 1986 році.

В. Пастушок сказав, що існують деякі малі різниці у класах грамот УБСоюзу і УНСоюзу. Получені Союзи стануть одною організацією, яка буде власником Союзівки і Верховини.

А. Джулі висловив, що Екзекутива УБСоюзу говорила в справі злуки з забезпеченими властями стейту Пенсильвенія, а члени Екзекутиви УНСоюзу з такими ж властями стейту Нью Джерсі. Пенсильвенійський комішнер хвалив ідею злуки, але не був захоплений тим, що УБСоюз перейшов би до стейту Нью Джерсі. Він навіть старався перекоувати, що краще було б, коли б УНСоюз перейшов до Пенсильвенії. Але кожний знає, що така можливість не входить в рахунок, хоч би тому, що нодержський забезпеченний закон є дуже прихильний до братських союзів, а теж в Нью Джерсі знаходиться будинок УНС, де приміщувалася б Головна Канцелярія злучених Союзів. Справу почесних членів Головного Уряду обидвох Союзів розглядатиме Статутова Комісія, яка буде покликана для виготовлення статуту для злучених Союзів.

Глорії Пашен, на питання, яка вартість є обидвох посілостей — Союзівки і Верховини — відповів, що коли говориться про злуку, то їхня вартість не є важливою справою. Оцінку вартості обидвох осель можна легко дістати. Обидві посілості будуть спільною власністю злучених Союзів. Листа посілостей і їхня вартість буде залучена до контракту.

Д-р Анні Чопик заявила, що Екзекутива заміряє написати до щонайменше шістьох братських союзів з метою, щоб познайомилися з їхніми статутами. До цього часу Екзекутива не мала змоги того зробити. У статуті УНСоюзу, як теж УБСоюзу, є такі параграфи, яких не знайдеться в інших статутах. Злука Союзів дасть змогу позубити цих непотрібних параграфів. Складений проект статуту буде предложений до апробати і тоді члени Головного Уряду матимуть змогу розглядати поодинокі його точки і дискутувати над ними.

Д-рові Я. Падохові сказав, що спеціальна конвенція потрібна і принесе користь обидвома Союзам, бо дасть їм змогу на протязі двох років перевести злуку і поступенно переводити зв'язані зі злукою зміни. Компютери, що їх заміряє запровадити УНСоюз, служимуть злученому Союзів. Відносно Пенсійного Фонду — згадані фонди можна буде поєднати разом в одній пенсійній установі, або залишити так, як є тепер, а кожний новоприйнятий працівник буде охоплений вже новим Пенсійним Фондом.

Д-р Н. Олешинський попросив слова і сказав, що він дуже влячний за пропозицію бути від УНСоюзу адвокатом злуки, але вважає, що це створить конфлікт інтересів. Він, як член Головного Уряду УНСоюзу, обстоюватиме добро його справ, а при тому він є членом УБСоюзу, який вже два рази дав йому позичку на купно хати.

Після цього, головний передсідник д-р І. Флис продовжував відповідати на питання в справі злуки.

Інж. С. Куропась висловив, що в Конвенції у 1986 році братимуть участь делегати обидвох Союзів. До того часу ділили б ще два Головні Уряди, одного і другого Союзу, а на Конвенції у 1986 році вибрано б уже один Головний Уряд. Пропозиція, яку висунув інж. С. Куропась, щоб Головний Уряд обидвох Союзів були ще раз окремо вибрані на Конвенції у 1986 році і діляли до 1990 року, принесла б шкоду обидвома Союзам, бо нараховувала б їх на подвійні кошти. Коли б обидва Союзи рішили поєднатися у 1984 році, то тоді, у 1986 році, була б перша спільна Конвенція обидвох Союзів.

Відповідаючи сен. П. Юзику, який запитав, чи після злуки були б два директори для Канади. Перший був би від

УНСоюзу, а другий від УБСоюзу. Їхні функції можна б розділити і дати їм окремі завдання. Відділи залишилися б ті самі, тільки називалися б Відділами Українського Народного Братського Союзу. Окружні Комітети також мали б ту назву. Може зайти така можливість, що деякі Відділи УНСоюзу і УБСоюзу схотіли б поєднатися — це не нормально річ і ніхто не робив би з того проблем, бо тоді Відділ був би сильніший і краще працював би. Попросив головного секретаря, щоб доповнив відповіді.

В. Сохан на питання С. Іванцева подав стан членів обидвох Союзів — УНСоюз нараховує дещо менше як 82,000 членів, а УБСоюз дещо менше як 24,000. Відносно класів забезпечення, то грамоти УБСоюзу і УНСоюзу матимуть таку саму вартість після злуки, як перед нею. Контракт забезпечення, виданий раніше, перед злукою, не може змінити ані УНС ані УБС. Контракти залишаються такі самі. Плануються однак, при видачі нових грамот, дійти до того, що не тільки ті грамоти матимуть спільну назву, але матимуть всі інші новості, які задумує перевести УНСоюз, а то зробити перевірку вкладок, перевірку зворотних вартостей, ввести нові класи грамот. І тоді, у 1986 році, коли наступить дійсна злука, зробиться тільки зміну у назві — УБСоюз. Коли УНСоюз заведе у себе компютерську систему, що повинно статися ще перед спеціальною Конвенцією у 1984 році, то тоді від 1984 до 1986 буде допомагати УБСоюзові переводити їхні діловодства на таку саму систему.

І. Олешинському, якому вже частинно був відповів головний передсідник, пояснив, що у 1984 році на спеціальній Конвенції делегати внесуть рішення про злуку, але діловодство вестимуть ще обидва Союзи окремо, хоча УБСоюз переноситиме поступово свою канцелярію зі Скрентону до Джерзі Сіті. У 1986 році обидва Союзи повинні бути готові сказати, що це вже є один Союз.

Відносно класів забезпечення, про що питався В. Пастушок і інші, сказав, що в більшості класів забезпечення УБСоюзу є такі самі як УНСоюзу, але їхні вкладки і зворотні вартості є дещо відмінні від УНС і тому їх треба вважати за інші. Коли наступить злука, нові грамоти будуть вже спільні. Система діловодства УБСоюзу є справна, дешева і ефективна. Як систему УБСоюзу, так і систему УНСоюзу, треба буде перевести на компютерську систему. Значить, що не буде ніякої проблеми перевести діловодство обидвох Союзів на нову систему. Ще раз підкреслював, що нодержський забезпеченний закон є багато кращий від пенсильвенійського і для УБСоюзу буде багато догідніше перенестися до Нью Джерсі.

Д-рові Я. Падохові відповів, що спеціальна Конвенція у 1984 р. напевно приспичить злуку, бо дасть право підготувати діловодство до злуки обидвох Союзів так, щоб у 1986 році вже бути готовими до злуки. На Конвенцію у 1986 році обидва Союзи висилатимуть своїх делегатів, які вибиратимуть членів Головного Уряду згідно з устійними для обидвох Союзів постами. На Конвенції у 1990 році делегати вже разом — спільно вибиратимуть Головний Уряд без різниці хтє з якого є Союз.

Уліана Дячук на підставі звіту з 1981 року подала інформацію про фінансовий стан УБСоюзу. У 1981 р. майно УБСоюзу, винесило \$10,558,000. В бондах було інвестовано \$3,892,000; в моргеджах \$4,374,000; в реальностях: вартість будинку, де приміщується Головна Канцелярія УБС — \$166,640. Книжкова вартість оселі „Верховина” вносить \$540,000. Позички на підклад грамот вносять \$196,000. Готівка в банках \$1,213,000. Інвестиції: 36.86% майна інвестовано в бондах, 41.43% в моргеджах, 1.58% в реальностях, 5.11% в оселі, 1.86% в позичках на підклад грамот, 11.49% в готівці. Грамоти життєвого забезпечення — \$7,744,000; грамоти АДД — \$1,812,000; „лабяліті” — \$200,000; невинпличені дивіденди — \$75,000; вкладки зібрані наперед — \$190,000; ще не виплачене комісове — \$24,000; загальні витрати до заплати — \$2,500; Стейпсидний Фонд ім. Івана Франка — \$46,000; „валюсний” резерва — \$84,000, незаплачені рахунки на оселі — \$6,000. Надвишка резерви УБСоюзу вносить \$2,181,000, що становить 20.66% їхнього майна. Надвишка резерви УНСоюзу становить 26.68% усього його майна.

Перерва на 10 хвилин

С. Гавриш сказав, що коли наступить злука обидвох Союзів, тоді буде краща співпраця поміж одним і другим Відділами, не буде повторень у праці, а малі Відділи можна буде поєднати. Треба робити всі заходи, щоб дійти до злуки.

Д-р І. Флис доповнив свою відповідь д-рові Н. Олешинському, кажучи, що він не думає, щоб у часі переговорів могло виринути таке трудне питання, якого не можна б полагодити і яке перешкодило б у злуці. Усі справи, які обговорювано дотепер, не викликали ніяких труднощів і обидві сторони на все годилися. Решту справ буде обговорено тоді, коли адвокати обидвох Союзів зійдуться і приготуватимуть контракт. Тоді зійдуться Екзекутиви обидвох Союзів і будуть обговорювати окремо кожну точку контракту. Додав, що того роду злуки дуже часто відбуваються через пости поодиноких людей в урядах одної чи другої установи.

Після цього він відкрив дискусію над справою злуки.

ДИСКУСІЯ

Д-р М. Куропась на вступі заявив, що він не виступає проти рішення Конвенції — він не виступає проти злуки двох Союзів, ані не обстоює їхньої злуки, а то тому, що ще дотепер він не почув від нікого таких аргументів, які перекоували б його, що злука є потрібна. Перед тим, поки УНСоюз прийме таке рішення, мусить добре познайомилися з усіми справами і проблемами, які будуть пов'язані зі злукою. Тоді шойно можна буде приступити до злуки і не треба буде боятися злих наслідків. Він завжди має на думі добро УНСоюзу і часом висуває такі думки, які не всім подобаються. На його думку, злука при більшешому складі платних головних урядовців спричиниться до ще більшої бюрократії, що у висліді доведе до ще меншої віддальності праці, як є тепер. Треба дуже добре знати собі справу з того, що до Управы приходять люди з іншої організації на повний час праці. Це можна буде зробити тільки тоді, коли матиметься їхню виразну згоду на те, що вони будуть тільки асистентами. З досвіду знає, що в таких випадках є війна за провідні пости і впливи, на чому, самозрозуміло, завжди терпить організація. На твердження головного передсідника, що злука спричиниться до того, що буде менше повторювань, сказав, що можливо так і буде, але тоді теж не буде конкуренції і змагання за перше місце. Дотепер змагання з УБСоюзом спонукували УНСоюз до дальшої праці. Те саме відноситься до твердження головного передсідника, що злука принесе українській громаді єдність. Висловив сумнів, як така єдність є корисна для української громади і для УНСоюзу, бо цілкова єдність спричинюється дуже часто до апатії, а тоді немає йоступу. Коли не буде другої, енергійної і поважної організації, з якою варто буде змагатися, приїде застій в праці. Сказав, що Визвольний Фронт у великій мірі причинився до розбудження української громади. До часу

ХІІІ Конгресу УККА українська громада спала, але з хвилиною, коли Визвольний Фронт почав перебирати провід в українських організаціях, громада збудилася. На його думку, змагання є потрібне для життя і активності кожної громади. У Советському Союзі немає змагань і конкуренції — є одне мило, одна паства до зубів і не залишається нічого іншого як їх уживати, чи вони є добрі і подобаються, чи ні. На твердження головного передсідника, що злука спричиниться до зменшення адміністративних коштів, сказав, що коли він працював у Вашингтоні у Федеральному Уряді, то там люди вживали теж таких аргументів, кажучи, що поєднання деяких програм спричиниться до зменшення коштів. В дійсності ніколи так не сталося, а навпаки, кошти були багато вищі. Дивлячись на пропонований склад платних головних урядовців, він не бачить можливості зменшення коштів; видатки, зв'язані з видавничим залишаються такі самі, кошти вдержання Української Будівлі будуть теж такі самі — тому не розуміє, на чому полягатимуть ті ощадності. Дальше сказав, що він не погоджується з твердженням головного передсідника, що коли буде одна організація, то українці не зможуть вже виправдуватися, що вони належать там, чи там, і будуть вписуватися в члени злучених Союзів. Люди, які не хотять належати до організації, в більшості не вживають оправдань і вони не стануть членами нової, поєдненої організації так само, як вони до того часу не стали членами одного чи другого Союзу. Тому той аргумент його не перекоує. Найбільше зажурило його твердження головного передсідника, що зі злукою немає зв'язаних ніяких проблем, а навпаки, злука є спасенням для УНСоюзу. На його думку, це є перебільшенням, бо УНСоюз є велика і сильна організація і може існувати і розвиватися без злуки. Факт, що після злуки спільне майно винеситиме понад 60 мільйонів доларів, не означає, що тоді можна буде більше добра зробити для української громади. Також те, що злучена організація нараховуватиме понад 100,000 членів, не перекоує його, бо багато з них є членами обидвох Союзів.

Признав рацію головному передсідникові, що злуку Союзів можна порівняти до шлюбу чоловіка з жінкою — ніхто з них не знає, як буде їхнє спільне життя.

Стердив, що всі аргументи головного передсідника за злукою були базовані на українському патріотизмі, що є дуже добре. Може головний передсідник має рацію, що обидва Союзи повинні поєднатися, але тоді треба представити членам Головного Уряду зовсім ясний образ такої злуки, щоб пізніше не було нарікань, що члени Головного Уряду того не знали, або того не сподівалися. Своє слово в тій справі він повторив по-англійськи.

Д-р Н. Олешинський підкреслював, що коли брати до уваги патріотичні аспекти злуки, то він є за злукою, але при тому він, як член Головного Уряду УНС, хотів би знати всі позитивні і негативні злуки, щоб могли виробити собі власну opinio і винести рішення. Не мавши даних, він не буде голосувати за злукою, чи проти неї. Він хоче, щоб усі подробиці злуки були зладжені професійно і дані на письмі членам Головного Уряду. Справа злуки є дуже важливою децизією. Він особисто прихильно наставляє до тієї справи, але мусить мати докладні дані, щоб міг зайняти становище і взяти участь в голосуванні. Про злуку була вже мова у вересні минулого року, але від того часу нічого не змінилось і члени Головного Уряду дальше не є поінформовані про подробиці злуки.

С. Іванців заявив, що він повністю погоджується з висловленими думками свого передсідника. На справу злуки задивляється як на дуже важливу справу. Головний передсідник представив справу злуки, як потенційну можливість росту двох злучених організацій. Але він не подав, що така злука може мати теж свої поважні негативи. Успіх злуки залежатиме від того, яка буде структура злученої організації. Завданням членів Головного Уряду не є диктувати подробиці, зв'язані зі злукою. На його думку, треба покликати для переговорів спеціальну Комісію, яка розглянула б усі подробиці злуки. Обов'язком членів Головного Уряду є на чернху загальні напрямні для цієї Комісії. Але, щоб їх на чернху, треба знати всі подробиці, які є з цим пов'язані. На жаль, члени Головного Уряду не одержали на письмі опрацьованих подробиць злуки і тому важко дискутувати на цю тему, а ще важче є зайняти відповідне становище до неї і віддати свій голос за, чи проти злуки. Може бути, що УБСоюз має поважні фінансові проблеми, то коли наступить злука, ті проблеми стануть проблемами УНСоюзу. Він цього не знає, дуже можливо, що таких проблем немає, але члени Головного Уряду не одержали ніяких інформацій. Це є засадничою справою і все повинно бути подане на письмі. Він не знає, як сьогодні виглядатиме голосування, але він надіється, що члени Головного Уряду не голосуватимуть за тим, щоб дати Екзекутиві повноваження перевести злуку, бо він заявляє вже тепер, що він не підтримує цього своїм голосом. Натомість він вважає, що Екзекутива повинна продовжувати переговори з УБСоюзом у справі злуки, а перед тим, поки западе остаточне рішення, члени Головного Уряду повинні одержати всі подробиці відносно фінансового стану УБСоюзу, як теж відносно інших справ, зв'язаних зі злукою. Обов'язком Екзекутиви є пильнувати справ УНСоюзу, а обов'язком головних радних є наглядаати над тим, чи Екзекутива додержується статуту і не робить ніяких похибок.

Проф. Т. Шмагала ствердив, що він, слухаючи дискусію, дійшов до переконання, що засадничо майже всі підтримують ідею злуки обидвох Союзів. Він не думає квестіонувати правильність рішення Екзекутиви, бо вона напевно діє з думкою про добро організації, але він не буде голосувати за тим тільки тому, що хтось сказав, що то є правильно і за тим треба голосувати. Щоб Конвенція перегосувала злуку, треба перед тим мати однозгідність і повну підтримку членів Головного Уряду, а теж делегати повинні бути поінформовані і одержати зладжений на письмі інформаційний і переконливий матеріал, який доказував би, що така злука є корисна і потрібна. Того роду матеріал повинні були одержати на ці наради члени Головного Уряду, що, на жаль, не сталося. На його думку, члени Екзекутиви повинні дальше вести переговори з УБСоюзом і про перебіг інформувати членів Головного Уряду.

Інж. А. Дорошенко сказав, що він повністю підтримує думки своїх передсідників. У вересні минулого року, коли Контрольна Комісія переводила перевірку діловодства УНСоюзу, було сказано, що Екзекутива УНС мусить зладити подрібний звіт зі своєї підготовчої праці до злуки і подати його на щогорічний нарадах Головного Уряду. Цей звіт повинен охоплювати фінансові справи та загальну аргументацію відносно злуки. Інформації, які подав головний передсідник, були однобічні, які підкреслювали користі, що матиме УНСоюз, але це не була аргументація злуки. Члени Екзекутиви прийшли на наради неперітовані і не обгрунтували всіх аспектів злуки. Він є за злукою, але вважає, що дальший хід справи залежатиме від приготування Екзекутивної відповідних фінансових даних та належної аргументації.

В. Квас висловив думку, що виксення головного передсідника й інших членів Екзекутиви є задовільні.

Справу злуки не можна відкладати, бо це принесе шкоду обидвом організаціям. Дораджував, щоб ту справу вирішити вже тепер. Заявив, що він є за злукою і повністю її підтримує.

Текля Мороз дораджувала, щоб підписати контракт, який заповняв би певний протект часу, в якому не можна б розлучитися. Далі підтримувала, щоб під час надзвичайної Конвенції роздати членам запитник, який був би дуже допоміжний під час дискусії.

В. Дідюк сказав, що на протязі 13 років він слухав про злуку, яку вважає дуже важливою і потрібною. Він повністю підтримує ідею злуки і надіється, що вона здійсниться якнайшвидше. Але до цього треба відповідно приготуватися. Погоджувся з д-ром М. Куропасем, який сказав, що треба зладити докладний проєкт злуки і представити його членам Головного Уряду до розгляду.

В. Пастушок висловився за злукою і повністю підтримує її.

А. Джула подібно, як і деякі інші його передбесідники, пригадав присутнім, що справа злуки УБСоюзу і УНСоюзу сягає дуже давно, ще тих часів, коли головою Українського Робітничого Союзу був Антін Батюк, який і слухати не хотів про злуку.

Д-р Анна Чопик запиталася, яке забезпечення має оселя УБСоюзу „Верховина“.

Перерва на обід

ПОПОЛДНЕВА СЕСІЯ — год. 2:30 по пол.

Сесію відкрив головний передбесідник д-р І. Фліс. І. Ожежинський дав внесок, щоб Екзекутивна влада більше перемовини з УНСоюзом і завершила їх підписанням контракту. Згідно з пляном треба скликати у 1984 р. надзвичайну Конвенцію, на якій повинен бути схвалений статут злученого Союзу і після цього перевести остаточну злуку. Він має повне довіря до Екзекутиви і до її праці.

Внесок І. Ожежинського підтримали Текля Мороз і мгр І. Геврик.

Головний передбесідник д-р І. Фліс заявив, що Екзекутива потребує в тій справі резолюції Головного Уряду. Він відчитав текст наступної резолюції в справі злуки УНС і УБС:

РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ ЗЛУКИ

Тому, що на цьому засіданні обговорювано запропоновану злуку Українського Народного Союзу і Українського Братського Союзу;

Тому, що Головний Уряд Українського Народного Союзу на засіданні 8-го червня 1983 року вважає, що це буде в найкращому інтересі цієї братської організації та її членів, щоб цю злуку тентативно одобрити та щоб УНС і УБС злучилися;

Тому, що Головний Уряд признає, що Український Братський Союз є братсько-запомогивим товариством, зорганізованим у спосіб подібний до Українського Народного Союзу з цілями, завданнями і на лад, які відповідають таким цілям організації, але з тим, що Український Народний Союз має, проте, додаткову перевагу шириною і глибиною членства та більшій фінансовій ресурсі, включно з надвишкою резерви, яка наріховує мільйони; отже тому

Нехай буде рішення, що Головному Екзекутивному Комітетові доручається приготувати відповідний контракт та поробити всі інші заходи, які вважатиме за потрібні, щоб згадану злуку можна було належно схвалити та здійснити на Конвенції Українського Народного Союзу в 1986 році, або на Надзвичайній Конвенції, що мала б відбутися восени 1984 року.

Далі нехай буде схвалено, що Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові інформувати членів Головного Уряду про прогрес та досягненні загальні домовленості на кожний часний базі.

Після відчитання повної резолюції головний передбесідник відповів на заваги і критику, що її висловили відносно злуки деякі головні урядовці.

Сказав, що злуки ще не заключено, не зроблено ніяких секретних умов, ні секретних обіцянок. Члени Головного Уряду повинні розглянути справу злуки і прийняти таке рішення, яке, на їхню думку, буде найкраще для добра УНСоюзу. Екзекутива скінчила вже перемовини з УБСоюзом. Тепер залишається передати далі ведення справи адвокатам обидвох сторін. Всі ті справи, що їх порушили деякі члени Головного Уряду, будуть узгоджені і полагожені при підписуванні контракту. Коли адвокати зладять контракт, тоді можна буде докладно знати всі подробиці злуки. Тоді Конвенція УНС і УБС ці умовини злуки прийме, або їх відкине. Сказав, що перемовини велися дуже делікатно з обох сторін — ніхто не хотів робити напругу на нікого, щоб не образити і не зрівати перемовин. Всі заклади, які були зроблені з погрози Екзекутиви, були безпідставні й образливі. Попросив до дальшого ведення нарад сен. П. Юзика.

Сен. П. Юзик заявив, що він має повне довіря до праці Екзекутиви. Вважає, що настанова членів Головного Уряду є позитивна. Резолюція, яку подав І. Ожежинський, є подібна до тієї, яку відчитав головний передбесідник. Він ще раз відчитав англійською мовою резолюцію, яку запропонував головний передбесідник, а головний секретар В. Сохан — українською мовою. Проєкт резолюції підтримали І. Ожежинський і В. Пастушок.

На внесок С. Іванцева, піддержаний д-ром М. Куропасем, ведучий наради сен. П. Юзик зарядив перерву на 15 хвилин, щоб у той спосіб дати змогу членам Головного Уряду застановитися і обговорити запропоновану резолюцію.

Перерва 15 хвилин

Нарадами веде сен. П. Юзик. Він попросив, щоб В. Пастушок відчитав проєкт резолюції.

Після того сен. П. Юзик перевів голосування над поданим внеском — резолюцію прийнято одностайно.

Провід нарадами перебрался головний передбесідник. Він подякував за „вотум довіри“ для Екзекутиви. Підкреслив, що Екзекутива буде робити все те, що приносить користь УНСоюзові і УБСоюзові та всій українській спільноті й українській справі.

Проф. Т. Шмагала порушив справу статусу Й. Лисогора в Головному Уряді у зв'язку з його титулом. Попросив, щоб наради Головного Уряду внесли в тій справі рішення, яке було б зобов'язуючим.

Д-р М. Куропас сказав, що в тій справі вже було рішення 30-ї Конвенції, а перед тим Головного Уряду. Й. Лисогір має право відклику. Теж було рішення, що Головна Контрольна Комісія розгляне цю справу. Запитався, чи члени Контрольної Комісії готові винести в тій справі рішення.

Мгр І. Геврик сказав, що Й. Лисогір має великі заслуги для УНСоюзу і з огляду на це його титул треба залишити, як почесний бувший передбесідник УНСоюзу.

Д-р М. Куропас ствердив, що те, що сказав мгр І. Геврик, не розв'язує питання статусу Й. Лисогора в Головному Уряді. Попросив д-ра Н. Олесницького, щоб висловився в тій справі.

Д-р Н. Олесницький сказав, що попереднього дня Й. Лисогір не вніс відклику до Головної Контрольної Комісії. Він тільки заявив, що він радо продикує з членами Контрольної Комісії свою справу і коли децизія Контрольної Комісії буде для нього задовольною, він може її прийняти. Формальної апеляції він не вносить.

Головний передбесідник закрив наради о год. 3:30 по пол. і зарядив наради поодинокі Комісії.

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ НАРАД

Четвер, 9-го червня 1983 р.

РАННЯ СЕСІЯ — год. 10:15

Наради відкрив головний передбесідник д-р І. Фліс. Т. Максимович подякував організаторам товариського вечора, що відбувся в середу, 8-го червня 1983 р., за те, що так вдало його приготували. Атмосфера вечора була дуже гарна і приємна.

Головний передбесідник передав провід нарадами заступниці гол. передбесідника Гльорії Пашен.

Гльорія Пашен на вступі теж подякувала організаторам товариського вечора — інж. С. Куропасеві і паням д-р Анні Чопик і Марії Чучман за дуже вдалий і приємний вечір. Після того вона попросила до слова голову Контрольної Комісії мгр-а І. Геврика, щоб подав рішення членів Контрольної Комісії в справі статусу Й. Лисогора.

Мгр І. Геврик подав, що на доручення Головного Уряду, Головна Контрольна Комісія відбула засідання, на яке запрошено Й. Лисогора і головного секретаря В. Сохана. Після вислухання їх обидвох, Контрольна Комісія відбула засідання і винесла наступне рішення, яке, на його прохання, відчитав д-р Н. Олесницький:

Головна Контрольна Комісія переглянула справу бувшого головного передбесідника УНС Йосипа Лисогора і, перечитавши акти і протоколи, які відносилися до справи його почесного членства, та вислухавши аргументи п. Йосипа Лисогора і заяви головного секретаря Володимира Сохана, та взявши до уваги, що через те, що внесок, поданий на Конвенції УНС у 1978 році у Пітсбурзі надати Й. Лисогорові титул „почесного члена УНСоюзу“ — як живучого президента УНСоюзу“ був прийнятий через аклямацію, але всупереч статуту УНС, який не передбачає такого титулу, бо одиниці почесний титул є „почесний член Головного Уряду“, і тому, що прийняття такого рішення вимагало б і вимагало зміни статуту, що є поза компетенціями і Головного Уряду і Головної Контрольної Комісії, та щоб раз і на все спростувати нестатутове рішення Пітсбурзької Конвенції УНС, Головна Контрольна Комісія рекомендує Головному Уряду наступне:

1. Признати Йосипові Лисогорові одиниці тепер і досі можливий почесний титул, тобто титул почесного члена Головного Уряду УНСоюзу, з усіми привілеями й обов'язками.

2. Запропонувати Статутівій Комісії наступної Конвенції УНС вводити до статуту титул „Почесного передбесідника УНС“ із всіма правами і привілеями та обов'язками, як теж обмеженнями почесного члена Головного Уряду, згідно із параграфом 43а теперішнього статуту УНСоюзу та прецедентами щодо почесних членів Головного Уряду.

Відчитавши рішення українською й англійською мовами, він попросив, щоб хтось із присутніх поставив внесок на його прийняття. А. Джула дав такий внесок, його підтримав д-р М. Куропас.

Перед зарядженням голосування над внеском, ведуча нарадами Гльорія Пашен запиталася Й. Лисогора, чи він годиться з повним рішенням Головної Контрольної Комісії.

Й. Лисогір заявив, що він годиться з ним і приймає його до відома.

Переведено голосування — всі голосували за внеском Головної Контрольної Комісії.

Приступлено до 9-ї точки порядку нарад.

9а Звіт управителя Союзівки Юрія Прокопця

Thank you for giving me the opportunity to stand here before you and present to you the Soyuzivka the way that I know it.

With hard, sometimes unrewarding work, of all my co-workers, I am trying to make Soyuzivka a place where once again people from all over may come with their families and enjoy a little of their heritage and culture.

I. First, I want to thank you for giving me the opportunity to remodel the Main House. I hope that soon I may have the opportunity to do the same to the rest of the building and not only to raise their standard, but also so that we can have pride in them.

I would like to present to you the outline of exactly where these monies have been allocated: capital improvement, etc. Due to past weeks' experience with the senior citizens, I would like to be able to house all of them and not have anyone of them left out due to lack of rooms.

Every year the number of senior citizens increases, but our room situation remains the same, therefore, we have to utilize what we have and make that work for us not against us.

I would also like to recommend that the senior citizen membership be screened so that only the members of U.N.A. have priority.

I would also like to be informed of all heads of Committees that have the occasion to be here at Soyuzivka so that we do have rooms assigned to them. They should be made to understand that they should work with us not against us, so that both sides can benefit from this. This is not in reference only to senior citizens, but to all conventions here at Soyuzivka.

3. Due to 16 years of business experience, I would like to assign key positions to people well qualified and experienced.

So far we prepared ourselves, with many obstacles in our way, for the summer season which looks promising and prosperous to us. However, we do have a serious problem in housing our summer help — we do not have adequate housing for them. Their living quarters were deplorable, we tried our best to patch up and do the best with what we have, however, I did propose in my letter to Dr. John Flis that we be allowed to build with our own labor a cement block dormitory to house these students that want to come and work at Soyuzivka with such enthusiasm and leave many times with such dis-

couragement.

4. Again, I would like to strongly underline that seasonal operation is very destructive to the plumbing, refrigeration and other machinery. The maintenance to get them in operable condition is unbelievable. I strongly propose that Soyuzivka should become a full year operation.

In closing, I would like to say that I am sure that I have a lot of friends, opposition and many enemies, but I also strongly believe that you recognize a successful businessman by the enemies he has.

Those that are interested, after the meeting, I would like to show you some of the work that we have done here at Soyuzivka.

Гльорія Пашен відкрила дискусію над звітом.

С. Іванців сказав, що члени Головного Уряду хотіли б почути більш випрацьований звіт — які є плани на майбутнє, які є нові проєкти, які проблеми має Союзівка, що їх повинен наладити УНСоюз.

І. Ожежинський зазначив, що вже на протязі 24-ох років він бере участь в нарадах Головного Уряду УНС і кожного разу є заторкнений справи Союзівки, а головне дві справи — охолодження ідеальні та побудова нового мотелю. Були вже навіть зладжені плани згаданого мотелю і з того нічого не вишло і не було про це згадки у звіті Ю. Прокопця. Зайнстановлення охолодження в ідеальні є конче і йому важко зрозуміти, чому досі того не зроблено. Те саме відноситься до побудови нового, модерного мотелю. В теперішніх часах, коли наші люди вже привикли до вигоди, вони хотять мати під час вакацій вигідне приміщення. Треба якнайшвидше почати будову мотелю на 50 кімнат. Це не буде проблемою, тим більше, що плани такого мотелю вже готові.

В. Квас сказав, що він повністю розуміє, які проблеми має управитель Союзівки. Юрій Прокопець старастя робити все, що в його силах, а він старастя допомагати. Союзівка повинна приймати на сезонну працю молодих українців, які, одержавши там заправу, можуть одержати працю у великих готелях чи мотелях. Це повинно бути одним із завдань Управи Союзівки. Є брак робітників і завданням Управи Союзівки є створити такі умовини праці, щоб ті робітники залишалися на праці, а не змінювали її. На закінчення побажав новому управителю якнайкращих успіхів у його нелегкій праці.

Ю. Прокопець відповів С. Іванцеву, що є зладжені плани для Союзівки на майбутнє, а то: побудова додаткових приміщень — але на це треба відповідних фондів і він надіється, що Головний Уряд схвалить такі фонди.

С. Іванців сказав, що Союзівка є важливим об'єктом УНСоюзу і у великій мірі причиняється до його організаційного розвитку. Всі недомогання мають негативний вплив на членів УНС. Він хотів би знати, які проблеми має під цю пору Союзівка і в чому можна б її допомогти. Відповів Ю. Прокопець, що він вдоволився.

Ю. Прокопець висловив надію, що може йому пошастить запровадити охолодження в ідеальні, як теж побудувати нові приміщення для гостей, як це вже плановано багато років тому. Однак для цього треба рішення і він висловив надію, що ці наради винесуть таке рішення. Ствердив, що Союзівка має проблеми зі сезонними працівниками. Наука у поблизу мотелю коледжі починається переважно перед Днем Праці і тоді, коли на Союзівці треба працівників, їх немає, бо майже всі повертаються до школи. В таких випадках Союзівка користується місцевими молодими, не дуже то досвідченими в тій діяльній людями.

Д-р І. Фліс дав доповнення до звіту управителя Союзівки. Признав, що треба ульковувати в Союзівку більшу суму грошей, щоб перевести там уліпшення, які дотепер не були зроблені. В цьому році асигновано відповідну суму грошей на переведення потрібних уліпшень і, на його думку, все є на добрій дорозі. Відносно додаткових кімнат для старших віком союзівців, то їх потреба винирнула під час останнього з'їзду сенйорів. Багато учасників згаданого з'їзду ніколи не були членами УНСоюзу і вони повинні були дістати приміщення на Союзівці тільки тоді, коли там приміщено всіх членів УНС і залишилися місця для не-членів.

Союзівка не є звичайним готелем. Там відбуваються культурні курси, культурні програми, забави, бенкети, з'їзди, спортивні програми, літні дитячі табори. І тому треба мати вирозуміння для Ю. Прокопця, що на початку йому було важко це все охочити. Але, завдяки допомозі В. Кваса, ці справи наладнані. В. Квас займався направами доріг, тенісових кортів, приміщень для дітей на літні табори, за що йому належить окрема подяка. Перед тим, заки побудується готелеве приміщення на 50 кімнат, мусить бути побудований дім для сенйорів. Це є першої ваги справа і їй треба присвятити багато уваги.

Відносно підвищення цін за побут на Союзівці сказав, що ті ціни видаються високі тому, бо Союзівка завжди цінила дуже мало, щоб не тягнути грошей від членів. Але тепер, коли закуплено нове умеблявання, треба було підняти ціни. Помимо звижки цін, Союзівка ще далі є найтанцим місцем на переведення вакацій. Ще раз підкреслив, що новий управитель Союзівки Ю. Прокопець добре виконує свою працю.

Д-р М. Куропас попросив, щоб усі, хто має якісь заваги чи поради відносно ведення Союзівки, подали їх на письмі Т. Максимовичеві, який є секретарем Комісії для справ Союзівки. Він підтримав твердження головного передбесідника д-ра І. Фліса, що новий управитель Союзівки добре виконує свою працю, помимо того, що це був його перший рік праці, як він мусів пізнати і пристосуватися до того способу ведення, який є на Союзівці. Вважає, що йому треба дати повну підтримку.

І. Ожежинський висловив думку, що дім для старших віком союзівців можна б побудувати на Верховині, оселі УБСоюзу. УНСоюз стоїть тепер перед можливістю злуки з УБСоюзом і побудова дому для старших на оселі Верховина була б ідеальною розв'язкою цієї пекучої справи. А на Союзівці треба таки побудувати нове, модерне приміщення для гостей.

В. Квас сказав, що він повністю погоджується з головним передбесідником, що наразі не можна ще будувати нового приміщення для гостей; треба найперше конче збільшити кількість приміщень для обслуги. Є приписи Здорового відділу, які подають скільки осіб може перебувати в даному приміщенні. Згідно з тими приписами, приміщення для обслуги є переповнені, що є проти-законне і з того може бути проблема.

Злука Союзівки принесе розв'язку таких проблем, як курси, бо вони могли б відбуватися на Верховині; Союзівка потребує багато направ і уліпшень, що є дуже

коштовне, але конче. Ще раз повторив своє твердження, що дуже корисним було б для УНСоюзу закупити від НТША землю, яка межує з Союзівкою.

Д-р І. Фліс дав вияснення відносно землі, яка є продаж. НТША має на продаж 10 акрів землі, яка межує з посіпостою Союзівки. Це дуже гарна земля і може бути дуже пригожа на побудову дому для старших віком союзівців, бо є полежена при дорозі. УНСоюз бере до уваги купно тієї землі, але НТША мусить прийти з відповідною ціною.

бо та ціна, яку вони тепер запропонували, є зависока.

Д-р Я. Падох сказав, що на Союзівці повинна б бути влаштована окрема репрезентативна кімната, а якій були б інформативні матеріали про УНСоюз, про його працю і заслуги для української громади. Відносно підвищення цін за побут на Союзівці сказав, що пересічні члени УНСоюзу не знають, що їм прислугує 10 відсотків знижки. Це треба б широко розрешувати і вживати при організуванні членів.

В дальшому сказав, що НТША запропонувало УНСоюзові продаж 10 акрів землі, що прилягає безпосередньо до посіпостою Союзівки. Ціни за землю НТША ще не подало, але \$10,000 за один акер не є забагато. Купці на ту землю вже є, але НТША дає першостю УНСоюзові.

Підкреслив, що він є ентузіастично наставлений до злуки УНСоюзу і УБСоюзу і коли це станеться, то, на його думку, повага української громади зросте. Дім для старших віком союзівців повинен однак бути побудований в околиці Союзівки, бо вона є свого роду передмістям Нью Йорку і доїзд до неї дуже вигідний.

Перерва 10 хвилин

Нарадами веде заступниця головного передбесідника Гльорія Пашен. Вона попросила до звіту головного редактора „Свободи“ Зенона Сника.

9б Звіт головного редактора „Свободи“ Зенона Сника

Рік часу минає від 30-ї Конвенції УНСоюзу в гостинному Рочестері, Н.Й., громада якого, зокрема союзівці під проводом голови Конвенційного комітету і тепер головного радного Володимира Гавриляка, списалась бездоганно у влаштуванні Конвенції та всіх інших імпрез, пов'язаних з нею. Крайового розголосу набрала ця Конвенція, бо була вона форумом виступу віцепрезидента Джорджа Буша, що свідчить про повагу нашої організації в американському політичному світі, яка в наступному році відзначає своє 90-річчя. Сам перебіг Конвенції, її рішення і вибір нового Головного Уряду на чотирирічну каденцію, ми слушно описали фразою, що „союзова ідея перемагає“.

Одним із рішень цієї 30-ї Конвенції була підвишка передплати щоденника для членів УНСоюзу до 15 дол. річно, яка увійшла в життя з початком цього року. Очевидно, що ця підвишка — перша за понад два десятиліття — дещо скріпить фінансову базу „Свободи“, але пропорційно до постійно зростаючих коштів друку, пошти тощо, вона є справді „краплею в морі“. Тому постійну і безперервну появу „Свободи“, як і інших видань УНСоюзу в минулому, сучасному і, треба сподіватися, майбутньому слід завдячувати глибокому виробничому кожностасу Головного Уряду, а зокрема Головним Екзекутивним Комітетам, у найбільшій мірі — теперішньому. Без такого великодушного виробництва, замкнення очей! на суто прагматичні аспекти наших дефіцитних видань, заведе ця можна б продовжувати що обслугу нашого членства і цілої громади, не говорячи вже про колюче значення цієї діяльності УНСоюзу для українського народу в теперішньому його положенні. Це, на щастя, не відноситься до Альманахів УНСоюзу, які втілюють популярність серед наших читачів і не приносять дефіциту. Минулого року наш Альманах, присвячений 50-літтю Великого Голоду і 90-річчю „Свободи“, появився в половині грудня і його відборці отримали ще перед закінченням року, не зважаючи на захворювання ключових, з ним пов'язаних членів редакції „Свободи“.

У цьому відношенні мусу ствердити, що почуття обов'язку, лояльності і співпраці були прикладними в редакції „Свободи“, зокрема під час захворювання ред. Володимира Левенця і ред. Людмили Волянської при кінці минулого і на початку цього року. Щоб запобігти їй догтовували проталини, інші члени редакції, тобто ред. Любова Колесника, ред. Тамара Кардашинець, редактор-екстерністи Іван Кедрин, ред. Володимир Душник і ред. Ольга Кузьмич (яка працює в нас на базі „парт-тайм“ від останньої Конвенції) та новозатруденний працівник, який прибув до ЗСА з України минулого року, працювали з подвійною наполегливістю, щоб затримати тяглість появи щоденника, як і його якість та об'єм. За це їм належить окреме признание. Таке ж признание слід висловити всім нашим дописувачам і кореспондентам, число яких повноньється деякими талановитими особами з молодшого покоління.

Це, у результаті, причинилось до збільшення об'єму газети — більше число „шісток“ і „вісімок“, — поява спеціальних сторінок (наприклад „Дух Одвічної Стихії“, що її приготував д-р Ніна Строката-Караванська, а зміст її присвячений виключно українським правозахисникам), більш регулярна поява „Трибуни УНСоюзу“, завдяки систематичній і „надпрограмовій“ праці і співпраці головного організатора Степана Гавриша і головного секретаря Володимира Сохана, та поява інших цікавих матеріалів, які мали позитивний відгомін серед наших членів і передплатників.

Про зростаючу повагу нашої організації та її видань може посвідчити цей факт, що за останній рік кожна успішна імпреза в громаді була зумовлена співучастю УНСоюзу, його членства та популярністю „Свободи“. Головному Канцелярлю УНСоюзу і редакції „Свободи“ віддало більше осіб і груп-делегатів, як в минулому. Всі члени Екзекутиви і редакції давали належну увагу, підтримку і розголос. Діапазон репортажів і звідомлень на сторінках „Свободи“ був справді всеобіймаючим — від всегромадських відзначень 90-річчя Блаженнішого Патріарха Ісифа до недавнього багаточисленного вшанування жертв Великого Голоду у 50-річчя чинично Московського переведення цього нечуваного геноциду в Україні. Звітували ми про всі події — крайового і місцевого масштабу, прихильно і неприхильно до нас наставлених організацій як груп, уважаючи, що „Свобода“ мусить бути вірна своїм добровільно прийнятим заповітам і традиціям: бути новітнім Нестором-літописцем, тобто джерелом фактажу про наш стан посіпастий і розвиток у вільному світі, про боротьбу нашого народу за його національні і людські права і про долю тих тисяч безстрашних його борців за волю й незалежність, що їх комуно-московський кат заборотує в концтаборі і „психушці“.

Вплив двополудня в громаді в ЗСА, який існує від XIII Конгресу Українців Америки в жовтні 1980 року, на реєстр подій в громаді старалися ми неутралізувати, уважаючи, що наші члени є всюди, в різних установах і організаціях, і що вони заступують на таку тяглість, не зважаючи на те, що деякі їхні провідники поведи неперервну тактику очорнювання, а то й відкритої боротьби проти УНСоюзу та його видань. Ми не шадили місця для статей і коментарів в обороні нашої організації чи поодиноких її провідників і членів, уважаючи, що така оборона інтересів нашої організації є власне обов'язком її органів. Цього дотримуватимось і в майбутньому, беручи до уваги факт, що наша громада в основному здорова, активна і динамічна, як про це ми кожного дня звітуємо. Але коли є одиниці, які



з незрозумілих для кількох поколінь причин відмовляються навіть від позитивних закликів наших церковних ієрархів, а з другої сторони, повною парою старяться прохатись в наші ради ворожа агентура, старатимось з подвійною інтенсивністю обстоювати наші та нашої громади часом і ділами закріплени ідеали та інтереси.

З притиском слід підкреслити, що в нашій праці, у наших планах, ми втілюємо і втішуємо підтримкою, зрозумінням, порадами і співпрацею Головного Екзекутивного Комітету, зокрема чотирьох, затрунених в Головній Канцелярії його членів з головним президентом д-ром Іваном Флісом на чолі. Таку ж співпрацю знаходимо і в адміністрації і в друкарні нашого Видавництва, що уможливило нам виконувати наші завдання на добро організації, на добро громади і на добро нашого терплячого, але невгнутаго народу в Україні.

Зенон Снлик у доповідні до свого надрукованого звіту подякував головному президентові д-рові І. Флісові за змогу виступити і звітувати перед членами Головного Уряду, а теж привітав усіх членів Головного Уряду від редакції, адміністрації і друкарні „Свободи“ та побажав усім здоров'я і успіхів у їхній праці. Сказав, що до редакції надходять з різних громад вістки про спонтанні святкування річниці 50-ліття голоду в Україні. Підкреслив, що відрізняє нас від інших, що переважаюча більшість українських громад зуміла перебороти всі непорозуміння, які заіснували після XIII Конгресу Українців Америки, і з'єднано приготувалось до спільного відзначення цієї трагічної річниці. Дуже добре і підготовані інформації для використання засобами масової комунікації, щоб у той спосіб довести до відома ширших кіл американського світу про цю трагічну українську народну.

В подальшому подав, що з України наспівують вістки про примусове вивчення російської мови — майже тотальний лінгвіцид. „Свобода“ звертатиметься до цілої української громади у вільному світі, щоб протиставилася тому новому нападові на українську людину.

Ведуча нарадами Глорія Пашен відкрила дискусію над звітом головного редактора.

Д-р М. Куропас запитав ред. З. Снлика, чи він вичуває з телефонічних розмов, з листів і статей, які надходять до редакції, яка є настанова української громади до УНСОЮЗУ і його ролі і позиції в ній, як наприклад, його участь у Комітеті за Правопорядок в УККА. Яка є загальна оцінка громадян на терені про УНСОЮЗУ чи та оцінка змінилася за останні роки.

Ред. З. Снлик сказав, що на підставі свого 21 і пів річного досвіду, як редактора — спершу „Українського Тижневика“, а опісля „Свободи“ — може ствердити, що українські організації, як місцеві, так і крайові, вважають, що без співучасті УНСОЮЗУ і розголосу у „Свободі“ їхня акція не була б успішна. Як приклад навів пластову групу, яка влаштує кожного року в Іст Четтемі спортивний табір. Ця група відвідала редакцію „Свободи“ і просила, щоб написати дещо про ті табори, бо саме минає 10 років з часу, як Пласт їх влаштує. Відносно конфлікту, який заіснував у громаді та участі УНСОЮЗУ в Українській Американській Координаційній Раді сказав, що відчувається, що переважаюча більшість людей хоче, щоб у громаді дійшло до згоди. Він не чув у телефонічній, чи особистій розмові, чи у листуванні, докорів і негодунів з приводу участі УНСОЮЗУ в Комітеті за Правопорядок в УККА. Є очевидним, що коли не дійде до згоди, треба, щоб постанала установа, яка репрезентувала б назовні всі ті організації, які вийшли з Конгресу УККА. Редакція „Свободи“ не здавалася, щоб розкол в УККА мав негативний вплив на життя і працю поодиноких організацій. Вони є далі активні, їхня праця йде вертним шляхом, що можна ствердити зі сторінок, що їх помічує „Свобода“. На його думку, на підставі дописів, що надійшли до редакції, життя в поодиноких громадах поживається і набирає нових розмірів.

В. Квас сказав, що він чув багато розмов, що головний редактор не пише редакційних статей. Підкреслив, що він в те не вірить і тому просить, щоб редактор відповів тут, чи він пише редакційні статті. А якщо ні, то які на це складаються причини. В подальшому порушив брак реклами Союзівки в часі її повного сезону. Ві дописи, які появляються в тому часі, виглядають припадкові, а не фахові і не спрямовані на рекламу для Союзівки. Про Союзівку треба багато більше писати і її рекламувати, бо вона робить для української громади велику і позитивну роботу.

В. Пастушок на вступі подякував редакторів за повну співпрацю, яку він мав і має, як новий член Головного Уряду, і висловив гратуляції йому і членам редакції за їхню працю. Запропонував, щоб у „Свободі“ появлялася два-три рази до року окрема сторінка, присвячена справам УНСОЮЗУ, плянам забезпечення, які має УНСОЮЗУ для своїх членів, які користі мають члени, будучи забезпечені в УНСОЮЗУ. Також бодай раз у році повинна б появлятися у „Свободі“ сторінка Союзівки. Такі сторінки були б доброю пропагандою як для УНСОЮЗУ, так і Союзівки.

З. Снлик на питання В. Кваса відносно того, хто пише редакційні статті, сказав, що у редакції є розподіл праці для кожного редактора, а при тому кожний з них мусить знати працю всіх інших редакторів, щоб на випадок негду одного з них, чи вакації, міг виконувати дану працю. Це саме відноситься і до нього. Щодо дописів про Союзівку, то він був той, що найбільше писав про Союзівку і про всі імпрези, що в часі сезону там відбувалися, про всі табори, спортивні змагання, курси і т.п. На його думку, „Свобода“ добре і достатньо пише про Союзівку, але то не значить, що не можна писати ще більше і краще. З огляду на те, добре було б мати на Союзівці в часі літа окремого дописувача-колоніста, який постійно писав би про всі події, що там відбуваються. За такою людиною варто б шукати між працівниками, які голосяться на працю літом на Союзівку. Відносно окремих сторінок у „Свободі“, що доряджував В. Пастушок, сказав, що він є впевнений в тому, що С. Гавриш дуже радо погодиться виготовити раз на 6 місяців таку сторінку, а теж можна буде златити сторінку „Союзівки“, коли управитель Союзівки Ю. Прокопеч, при допомозі В. Кваса, зберуть матеріали і знімки для цього. Тоді вона може появлятися перед відкриттям сезону на Союзівці, як це завжди було в минулих роках. Востанніх роках „Свобода“ вислала ред. Людмилу Волянську на Союзівку для підготовки таких сторінок.

Д-р Я. Падох запитав, чи „Свобода“ має свого репортера, який шукав би за вістями для неї, тобто, щоб був присутній на різних імпрезах, з'їздах, що відбуваються і т.п. та писав би про це до „Свободи“. Йому здається, що такого репортера має „Український Тижневик“, бо там появляється цілий ряд професійно зладжених репортажів з різних з'їздів, чи нарад. Газета є цікавою тоді, коли вона має добрих репортерів. Над потребою прийняття на працю такого репортера повинна б застановитися Екзекутива.

В. Пастушок дав внесок на прийняття звіту ред. З. Снлика. Внесок піддержали А. Кейбіда і В. Квас. Заряджено голосування і звіт прийнято одностайно.

Ведуча нарадами Глорія Пашен попросила до звіту редактора „Українського Тижневика“ Рому Гадзевич. Перед уділенням їй слова, вона висловила гратуляції і признання Рому Гадзевич за дуже добру працю.

9в Звіт головного редактора „Українського Тижневика“ Рому Гадзевич

The highlight of the year covered by this report (May 1982 to May 1983) was The Weekly's Special Issue on the Great Famine in Ukraine 1932-33 published on March 20, 1983. Since the Ukrainian community throughout the free world was to observe the solemn 50th anniversary of this genocide, The Weekly had pledged to focus attention on the Great Famine throughout 1983. Then, Dr. Myron B. Kuropas suggested that we publish a single issue devoted in its entirety to the Great Famine because such an issue could then be used to promote awareness of the famine among non-Ukrainians — especially among public officials and the media — as well as to remind Ukrainians of this national tragedy.

Agreeing wholeheartedly with Dr. Kuropas on the need for such an issue, we set about searching for the right mix of materials that should be published in this issue. Dr. Kuropas promised and came through with an excellent article on the press cover-up of the Great Famine, as well as with statements of concern from ethnic and community leaders, and a letter from Sen. Charles Percy, chairman of the Senate Committee on Foreign Relations.

We at The Weekly sought and found eyewitness accounts, original press reports and scholarly documentation, and we obtained Dr. Robert Conquest's progress report on the Ukrainian National Association/Harvard Ukrainian Research Institute-sponsored monograph on the Great Famine. We were also able to arrange an interview with Dr. James Mace, Dr. Conquest's junior collaborator, and we prepared a story on the only monument to the victims of the famine, St. Andrew's Memorial Ukrainian Orthodox Church. In the end, we had much more material than we could possibly fit into one issue of The Weekly, and we will be using this material during the remainder of the year.

The response to the issue has been overwhelming, so much so that the issue has now gone through three printings. The first printing consisted of 22,000 copies: 20,000 were mailed to all Weekly and Svoboda subscribers, and an additional 2,000 were printed to cover possible orders for additional copies of this issue. The 2,000 copies were quickly disseminated. A second printing of 6,000 copies was prepared in April, and a third printing, another 6,000 copies, was prepared in May.

As of the end of May, orders for 11,704 copies of this special issue of The Weekly were received, and the copies have been mailed to individuals and organizations throughout the United States and Canada. Many of these copies have been used in conjunction with local commemorations of the Great Famine anniversary and as information for the news media.

We continue to receive orders of this special issue, and we will continue to fill these orders and print additional copies as the need arises. Copies of the special issue have been provided free of charge by the UNA as a public service. At first the UNA was covering postage costs, too, but when we saw the number of orders coming in — and many of them were bulk orders for 100, 200, 500 or even 1,000 copies — we began billing the persons or organizations placing orders for postage costs.

I bring this up to point out that we're not capitalizing financially on this special issue; in fact, we're losing money. But, it is all for a good cause, and we believe that dissemination of this special issue manifests once again Batko Soyuz's largesse and commitment to the Ukrainian community at large.

SPECIAL ISSUES

The Great Famine issue was not the only special issue prepared by The Weekly staff during the report period.

The November 7, 1982, issue of The Weekly was dedicated to the Ukrainian Helsinki Group members on the occasion of the sixth anniversary of the group and the proclamation by President Ronald Reagan of a day in tribute to these courageous rights activists.

On December 11, 1982, The Weekly released an additional Saturday issue that was devoted to the 1982 UNA scholarship recipients.

On December 26, 1982, the annual year-end issue, titled "1982: a look back," was published.

MAJOR STORIES

The major stories covered by The Weekly during the 1982 report period were: the UNA's 30th Convention and Vice President George Bush's major policy address delivered at the convention; the Rutgers University conference on "The USSR and Eastern Europe as Reflected in American Education: Facts and Fallacies"; the House of Representatives and Senate resolution on Ukrainian Helsinki Group Day and the presidential proclamation of the day; and the 40th anniversary of Metropolitan Mstyslav's episcopacy.

Also reported on were: the real E.T. Pat Bilon; the "Ukrainian Woman in Two Worlds" conference; Plast's 70th anniversary jamboree; Allan A. Ryan's appearance at the annual meeting of the Ukrainian American Bar Association; and Ukrainian Helsinki Group Day events in New York and Washington.

The major stories covered this year included: the formation and work of the National Committee to Commemorate Genocide in Ukraine 1932-33; and observances of the Great Famine anniversary throughout North America, most notably the national memorial service in South Bound Brook, N.J., at the Ukrainian Orthodox Center.

Among the continuing stories covered during the report period were: merger talks between the UNA and the Ukrainian Fraternal Association; the activity of the Committee for Law and Order in the UCCA, which has now become the Ukrainian American Coordinating Council; repressions directed against rights activists in the Soviet Union and particularly in Ukraine; the freedom fighters' struggle in Afghanistan; events in Poland; and the marathon Helsinki review conference taking place in Madrid.

FEATURES

The Weekly continued to bring its readers the following regular columns: "Panorama of Ukrainian culture in the Big Apple" by Helen Perozak Smindak; "Ukrainian hockey update" by Ihor N. Stelmach; "Sounds and views" by Roman Sawycky; and "A glimpse of Soviet reality" by Dr. Roman Solchanyk.

Other features included: "Book notes," "Preview of events," "Notes on people," "Dissident profile," "News and views," letters to the editor, reviews of art and music, a regular UNA page that includes the biweekly "Fraternal yours" column by UNA fraternal activities coordinator Marta Korduba, and periodic pages of the Media Action Coalition.

Among the more noteworthy special features were: associate editor George B. Zarycky's review of "Memoirs" by Petro Grigorenko; editor Roma Hadziewicz's article on St. Andrew's Memorial Ukrainian Orthodox Church and its initiator Metropolitan Mstyslav; and assistant editor Marta Kolomayets's weekly summaries of news on the Great Famine published in Svoboda, and later The Weekly, in 1932-33.

The Weekly was also happy to bring its readers scholarly works by Drs. James Mace, Dana Dalrymple, John Reshetar, Peter Potichnyj and his collaborator Howard Aster, as well as commentary by Drs. Myron B. Kuropas, Bohdan Cymbalista, Frank Sysyn, Martha Bohachevsky-Chomiak and others.

ACHIEVEMENTS

Our biggest achievement during the report period was, without a doubt, the special issue on the Great Famine. The Weekly also prides itself on having been instrumental, along with the Media Action Coalition, the UNA and Ukrainian librarians, in securing the agreement of the Library of Congress to review its subject headings categories. In addition, by printing a commentary by the Lithuanian ELTA Information Bulletin and its own commentary on the Map of Freedom, The Weekly pointed out the erroneous use of the term "nation" in Freedom House's annual review of "free, partly free and not free nations." Thus, The Weekly succeeded in eliciting a response from Freedom House and its assurances that the term "nation" would be replaced in future Maps of Freedom by the term "country."

We are pleased to report that The Weekly has been cited by two congressmen. In a letter to the editor, Rep. Don Ritter of Pennsylvania said that The Weekly is "one of the best sources of the facts and analysis of what's really happening in Ukraine," and he reported that he had submitted The Weekly's editorial titled "Soviet treaty treachery" into the Congressional Record of April 24. Rep. Frank J. Guarini of New Jersey commended The Weekly in remarks inserted into the Congressional Record on May 12. He noted that The Weekly does "an excellent job of keeping the flame of freedom for Ukraine alive" and that it makes "all Americans aware of the importance of the freedom we have." He went on to point out that The Weekly's editors "have been very important to the community" in the commemoration of the Great Famine anniversary.

POSTSCRIPT

I have already mentioned the names of The Weekly editors; and I would like to mention two more persons who are invaluable to the operation of The Weekly: our typesetter Awilda Arzola and our paste-up person Hilary Zarycky.

It should also be noted here that in October of this year The Weekly will mark the 50th anniversary of its founding. We at The Weekly believe that the best way to observe this anniversary would be to increase the number of subscribers, and we ask all Supreme Assembly members and UNA's to help us promote The Weekly by telling others about what we believe is a unique product.

In conclusion, I would like to thank my co-workers and the Supreme Executive Committee for their support and understanding, and to assure all UNA's that The Weekly will continue to serve the Ukrainian community in the tradition established by its first editor, Stephen Shumeyko.

Ром Гадзевич подякувала за так гарне і приязне впровадження її і підкреслила, що ті гарні успіхи, що має „Український Тижневик“, треба завдячувати теж членам редакції — Юрієві Зарницькому і Марті Коломисць.

„Український Тижневик“ є газетою для всіх, не тільки молоді, чи для тих, що не читають по-українському; вона є для всіх тих, що цікавляться подіями в українській громаді, як теж подіями і темами, які цікавлять і турбують нашу громаду. Редакційний склад „Вікль“ („Українського Тижневика“) вважає, що тижневик є доброю газетою, але вони всі стремлять до постійного її покращання. Ім залежить на тому, щоб усі члени УНСОЮЗУ передплачували „Вікль“, бо під цю пору число передплатників є досить мале — всього 6,000. Редакційний склад є знаменитий — Юрій Зарницький є співредактором, а Марта Коломисць є асистентом-редактором. Вони всі спільно і гармонійно працюють — пишуть вістки, редагують статті, роблять лонку газети, а теж займаються фотографіями. Під час літа в редакції працює молодий студент з Канади Михайло Бошюрків. Великою допомогою у праці є постійні кореспонденти і громадські діячі. Однак є побажанням мати ще більше зв'язків з поодинокими громадами, головню з Відділами УНСОЮЗУ. Відділи, як такі, майже не присилають вісток з їхньої діяльності. Про працю Окружних Комітетів появляються вістки у „Свободі“ і редакція „Вікль“ перекладає їх на англійську мову та поміщує на своїх сторінках. Замало контакту з Канадою — треба б було знайти там постійних кореспондентів, які писали б про українську громаду в Канаді. Всі надії покладають тепер на М. Бошюркова, який після літа повертається до Канади і, можливо, постачатиме „Вікль“ такими дописами.

Звернулася до присутніх з проханням, щоб прислали дописи про події в їхніх громадах.

Глорія Пашен відкрила дискусію над звітом Рому Гадзевич.

Олена Олек-Скатт сказала, що дуже часто появляються у „Вікль“ дописи про успіхи різних людей, які в багатьох випадках не є членами УНСОЮЗУ. На її думку, до таких людей треба звертатися і записувати їх у члени.

В. Пастушок підкреслив повну співпрацю і кооперацію редакційного складу „Вікль“ з ним і висловив гратуляції за високий рівень тижневика.

Інж. С. Куропас висловив свою похвалу і гратуляції тижневикові за його високий рівень.

А. Кейбіда долучився до своїх передбесідників і висловив гратуляції за незвичайно вміле редагування тижневика, а зокрема дав признання за число, яке було присвячене 50-літтю Великого Голоду в Україні. Примірники цього числа вислали по різних державних істейтових бюр і в той спосіб видатно поінформовано різних людей про цю страшну і трагічну подію. Доряджував, щоб і надалі вислали примірники того видання різним чинам, а теж, щоб вислали „Вікль“ кожного тижня до

бюра губернатора стейту Нью Джерзі, конгресменам, етнічним дорадникам і т.п. і в той спосіб постійно інформувати їх про події в українській громаді.

Т. Максимович сказав, що він, як учитель українських народних танків в околиці Маямі, Флориди, долучує похвали для „Вікль“ своїх учнів, які радо його читають. Висловив бажання, щоб і старші члени УНСОЮЗУ стали його передплатниками і читачами.

Д-р М. Куропас подібно, як і його передбесідники, висловив своє велике вдоволення з „Вікль“ і сказав, що з ким він не говорив би в Чикаго, кожний говорить з признанням про тижневик. Є загальна оцінка, що „Вікль“ є найкраще редагований етнічний англомовний тижневик в цій Америці. На його думку, число „Вікль“, присвячене 50-літтю Великого Голоду в Україні, є чи не найкращим виданням „Вікль“ за останніх 50 років. Ствердив, що Рома Гадзевич є дуже працьовита і віддана справі редакторка, тож заслуговує на повну підтримку членів Головного Уряду УНСОЮЗУ.

Сен. П. Юзик сказав, що він долучується теж до того цілого ряду похвал для „Вікль“. Він дуже радо і з цілою приємністю та зацікавленістю його читає. В ньому є подані і дуже інтересно зреферовані всі важливі справи, які відносяться не тільки до самих українців, але до всіх громадян Америки й Канади. У „Вікль“ є заторкнені такі справи, які ніколи не були порушували у „Свободі“. І за це він дає признання Рому Гадзевич. Він повністю погоджується з тим, що „Вікль“ треба поширювати в Канаді і ствердив, що в тому напрямі нічого не робиться і не говориться на зборах Окружних Комітетів, чи Відділів УНС. В подальшому підкреслив, що редакційні статті у „Вікль“ є дуже добрі, вміло написані, дуже логічні й інформативні. Вони не є задвог — він є переконаний, що ніхто не хоче читати довгої редакційної статті. Дуже доброю думкою є мати дві або й три редакційні статті на різні теми — це власне практичне „Вікль“.

Відносно Михайла Бошюркова, який тепер працює у „Вікль“, сказав, що він є сином проф. Богдана Бошюркова, спеціаліста релігійних справ у Советській Україні. Молодий Бошюрків є головою Канадської Української Студентської Громади і взагалі є дуже активний в українській громаді в Канаді. Можна сподіватися, що він буде постачати для „Вікль“ матеріали — дописи про життя української громади в Канаді. Підкреслив, що він радше читає короткі дописи у „Вікль“, як довгі, які появляються у „Свободі“. Рому Гадзевич належить признання за те, що „Вікль“ є редаговане професійно і тим самим стоїть на високому рівні.

Текля Мороз старалася оправдати тих членів УНСОЮЗУ з Канади, які не передплачують „Вікль“, мотивуючи, що члени УНС в Канаді є переважно україномовні і в більшості передплачують „Свободу“.

Геновефа Жеребняк на вступі висловила теж своє признання і похвалу ред. Рому Гадзевич за високий рівень „Українського Тижневика“. Запиталася, чи наступного жовтня 1983 р. появляться окреме число „Вікль“, яке буде присвячене 50-літтю цього тижневика. Також просила, щоб редактор поінформувала її, чи „Вікль“ планує дослідити працю Ліги Української Молоді Північної Америки. Багато її членів є ще далі активні в українській громаді. Добре було б показати читачам, який вклад дали члени Ліги у розвиток українського громадського і культурного життя в Америці. Члени Ліги Української Молоді Північної Америки запланували на листопад 1983 року свою зустріч з нагоди 50-ліття і було б вказаним, щоб „Вікль“ присвятив Ліді відповідне місце на своїх сторінках.

Рома Гадзевич, відповідаючи Олені Олек-Скатт сказала, що „Вікль“ має договір з Організаційним Відділом, що коли особа, про яку був допис у „Вікль“, не є членом УНСОЮЗУ, то тоді треба написати до неї листа зі запрошенням вступити в члени УНСОЮЗУ.

Подякувала В. Пастушкові, А. Кейбіді і Т. Максимовичеві за їхні приязні слова, а при тому сказала, що не знає, чи можна зробити, щоб заохотити старших членів не передплачувати „Вікль“. На її думку, треба переконати читачів, що „Вікль“ є окреме від „Свободи“, що в ньому є матеріали, яких немає у „Свободі“, і може тоді вони зрозуміють, яка є різниця і захнуть передплачувати тижневик.

Д-рові М. Куропасеві подякувала за признання з приводу видання окремого числа, присвяченого річниці 50-ліття Великого Голоду в Україні, але при тому сказала, що в тому була і його велика заслуга і допомога.

Сен. П. Юзикові відповіла, що кількість передплатників у Канаді збільшувалася, але дуже поволі, може навіть зовсім. На її думку, щоб одержати більше передплатників, треба багато і широко про „Вікль“ писати і ширити добру пропаганду. Вона рахує на допомогу М. Бошюркова, бо він має зв'язки і є активний в українській канадській громаді. Подякувала сен. П. Юзикові за його позитивні інформації про М. Бошюркова.

Теклі Мороз відповіла, що „Вікль“ є цілком відмінне від „Свободи“ і цих двох публікацій не можна порівнювати.

Геновефа Жеребняк заявила, що одне із жовтневих чисел „Вікль“ вони планують частинно присвятити відміненню 50-ліття Ліги Української Молоді Північної Америки.

Олена Олек-Скатт дала внесок, щоб прийняти звіт редактора „Українського Тижневика“ Рому Гадзевич. Її піддержали А. Кейбіда і Р. Татарський. Звіт прийнято одностайно.

Марія Чучман, яку нехотючи поминено під час дискусії над звітами ред. „Свободи“ і „Українського Тижневика“, попросила голосу. Сказала, що як у „Свободі“, так і у „Вікль“ відчувається брак статей на медичні теми. Запиталася, чи редактори поробили заходи, щоб почали появлятися статті на ці теми. Теж порушила справу, посмертних вісток у „Свободі“ і ствердила, що вони є дуже довгі та для загальної читачів нецікаві. Редакція повинна їх скорочувати.

На тому заступиння головного президента Глорія Пашен закрила наради о год. 1-й по полудні.

УКРАЇНСЬКИЙ НАГОДНИЙ СОЮЗ
пошукує
студентів на вищих роках коледжу
і градуантів
НА ВИШКІЛ
як продавців Братського
життєвого забезпечення

Добра платня і всі бенефіти.

Звертатись до:

Іван О. Фліс, тел.: (201) 451-2200

П'ЯТИЙ ДЕНЬ НАРАД

П'ятниця, 10-го червня 1983 р.

РАННЯ СЕСІЯ — год. 9:30 рано

11. ЗВІТИ КОМІСІЙ
І СХВАЛЕННЯ РЕКОМЕНДАЦІЙ

Головний передсідник д-р І. Фліс відкрив наради і повідомив, що на порядку нарад є звітування поодиноких Комісій. Він попросив до слова головного секретаря В. Сохану до Звіту Стипендійної Комісії.

ЗВІТ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ

Секретар Стипендійної Комісії В. Сохан вілчитав протокол засідання цієї Комісії.

ПРОТОКОЛ

Засідання Стипендійної Комісії Українського Народного Союзу, яке відбулося в неділю, 5-го червня 1983 року на оселі Союзівки в Кергонксоні, Н.Й.

Участь в нарадах цього засідання взяли: д-р Іван Фліс, д-р Митрон Куропас, сен. Павло Юзик, Глорія Пашен, Володимир Сохан, Уляна Дячук, Степан Гавриш, д-р Богдан Гнатюк, мгр Іван Геврик, інж. Анатолій Дорошенко, проф. Тарас Шмагала, Євген Іванців і ред. Зенон Сидлик.

Проводив цими нарадами Стипендійної Комісії д-р І. Фліс, реферувала справи, після докладної перевірки одержаних прохань про стипендії, Уляна Дячук, а секретарював В. Сохан.

Разом вплинуло до Головної Канцелярії 177 прохань про стипендії, в тому 104 від студентів та 73 від студенток. Всі фонди на розподіл стипендій вносили \$49,750. На цю суму склалися такі дотації: УНСОЮЗ — \$21,000, Корпорація Дому УНСОЮЗ — \$15,000, Фондация Волка — \$8,000, прихід з розпродажу святкових карток — \$5,000 та Фондация ім. Романа Слободяна — \$750.

Стипендіальна Комісія докладно розглянула пропозиції прохання про стипендії, беручи до уваги матеріальну потребу студентів, їхні успіхи в науці та активність в українській громаді, та вирішила запропонувати Головному Уряду до затвердження наступний розподіл стипендій:

Ім'я та прізвище студента	Відділ	Сума
Юрій Лібер (стипендія Волка)	452	\$1,000
Данило Дмитриків (стипендія Р. Слободяна)	165	750
Стефан Сорока	445	700
Миротас Цідин	55	700
Карен Ольга Максимович	368	600
Марко В. Варениця	444	500
Стефка Доляк	184	500
Марія Долницька	434	500
Христина Кеба	163	500
Оксана Н. Лавицька	397	500
Богдана Левицька	661	437
Миротас Лобур	358	500
Тарас Махлай	346	500
Андрей Одежинська	153	500
Михайло Панасюк	397	500
Оксана М. Пиш	458	500
Карло Собенко	353	500
Ніна Л. Волчистий	163	400
Анна Воробій	53	400
Христина Галайдила	362	400
Аскольд Горасцький	430	400
Любомира Завадська	240	400
Андрей П. Карбівник	83	400
Григорій Кочубка	265	400
Василь Манько	163	400
Марія Марків	414	400
Марія І. Одежинська	216	400
Марія Паласюк	163	400
Патріція Папінчак	276	400
Уляна Плавушак	432	400
Шерил Е. Родерік	177	400
Михайло Стецевич	348	400
Леся Телега	437	400
Іван Тимків	240	400
Христина Тимків	240	400
Ольга Трипупенко	424	400
Дарлін Циц	180	400
Христина Ракоча Цвіль	105	400
Надія Чорний	399	400
Софія О. Ярко	471	170
Тарас Яцишин	222	400

Йосиф Валчонський	47	300
Надія Воробій	53	300
Павло Глушко	8	300
Марія Голуб	345	300
Ярема А. Дашко	472	300
Микола Дворський	281	300
Анна Демчар	13	300
Богдан Демчар	13	300
Марія Демчар	13	300
Саллі А. Ділович	421	300
Іван Довжницький	271	300
Наталія Дула	163	300
Річард Ендраас Мороз	281	300
Ірена Івасишин	200	300
Елейн Клявін	276	300
Андрій Косач	379	300
Марія А. Косач	106	300
Остан Корчмарик	116	300
Христина Лапчак	27	300
Марія Ліндак	230	300
Віра Мамчур	12	300
Олександр Мартиненко	245	300
Дарі Марцінюк	502	300
Марія Матівич	153	300
Христина Мізь	371	300
Дарія Мир	479	300
Оксана Михайлюк	216	300
Таня Мішанчук	17	300
Роберт Михайльський	155	300
Дарія Новиковська	276	300
Гелен Андрій Оресік	63	300
Ірена А. Орінчак	233	300
Андрій Остапчук	360	300
Ніна Пацовська	32	300
Адріана Петрина	346	300
Джосел Поступак	7	300
Андрій Почтар	76	300
Марія Почтар	76	300
Богдан Прибила	39	300
Митрон Сенчишак	120	300

Степан Сидорович	299	300
Марія Смага	317	300
Іван Спях	13	300
Петро Стасюк	360	300
Оксана Товпаш	59	300
Анна Федоровська	14	300
Таня Фотій	444	300
Ольга Ходоба	86	300
Стефанія Цегельська	47	300
Тиміш М. Чайківський	79	300
Діана М. Шевчук	13	300
Володимир Яремчук	361	300
Надія Ю. Якимів	277	300
Ольга Т. Ярко	471	170
Лідія Яцусь	372	300

Богдан Троян	114	250
Оксана Андрусак	442	200
Жен А. Білинська	191	200
Орест Гаркач	233	200
Ліда Х. Гевка	430	200
Христина Гладіш	292	200
Тод Гуніяра	78	200
Маркіян Гушал	345	200
Катерина М. Гайдало	93	200
Ярослав Галуґа	316	200
Віра Дравушак	47	200
Едвард Дубик	48	200
Андрій Жура	82	200
Зірка Іванців	321	200
Юрій Капітанець	174	200
Олівер Ковач	59	200
Ігор Кольцо	316	200
Тарас Кольцо	316	200
Наталка Куйбіда	86	200
Діна О. Кучука	368	200
Ілля Лабунька	105	200
Михайло Левко	170	200
Ліда Лисинько	473	200
Павло Лоза	397	200
Лідія Лушинська	472	200
Джамні Марцінюк	502	200
Елейн Мельник	161	200
Ігор А. Мельник	424	200
Оксана Мельник	139	200
Лідія Мир	479	200
Марта Михайлюк	216	200
Олег Б. Мудрий	423	200
Богдан Небеш	222	200
Марія Овал	235	200
Наталка Овал	235	200
Марта Ошудляк	353	200
Люба Паласюк	163	200
Гері Перко	230	200
Михайло Петрів	461	200
Михайло Сенчишак	458	200
Данута Срока	47	200
Степан Стець	271	200
Ганя Сурмай	15	200
Марія Тарасюк	59	200
Михайло Халуца	283	200
Кетлін Шеремета	247	200

Наталка Бендюк	337	100
Степан П. Берчук	158	100
Данило Білак	432	100
Віра Л. Боднарчук	146	100
Іоанна Бучко	254	100
Михайло Л. Ганушак	127	100
Христина Галуґа	316	100
Юрій Галуґа	316	100
Іван Дрозд	137	100
Карен Еванс	305	100
Лідія Жук	349	100
Тоска Кекіш	379	100
Анастасія Лоза	397	100
Андрій Лозинський	238	100
Тамара Лой	245	100
Ольга Маслій	45	100
Степан Медвідь	88	100
Іван Міско	139	100
Марія Міско	139	100
Сандра Дж. Мусял	238	100
Михайло Муш	361	100
Кларет Муш	361	100
Стефанія Перещька	292	100
Тарас Перещький	292	100
Андрій Петрів	461	100
Антін Рибак	47	100
Брас П. Рибак	47	100
Люся Рибак	47	100
Стефанія Савицька	88	100
Мішел Сисак	347	100
Христина Струмінська	25	100

Підсумки розподілу стипендій	
1 X \$1,000	\$ 1,000
1 X 750	750
2 X 700	1,400
1 X 600	600
12 X 500	6,000
24 X 400	9,600
55 X 300	16,500
1 X 250	250
45 X 200	9,000
31 X 100	3,100
173	\$48,200

Випускники трьох українських середніх шкіл \$1,500

Т. Шмагала поставив внесок, щоб прийняти звіт Стипендійної Комісії та затвердити запропонований розподіл стипендій. Його внесок підтримав Є. Іванців, після чого цей звіт Стипендійної Комісії прийнято і затверджено її пропозицію розподілу стипендій одностайно.

УКРАЇНЬСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ

РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ

БАТЬКО-СОЮЗ!

РЕЗОЛЮЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Комісія розглянула цілий ряд пропозицій для скріплення діяльності Організаційного Відділу і запропонувала наступні резолюції:

1. Встановити мету цюгоричної організаційної кампанії на 3,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів доларів;
2. Докласти всіх можливих старань, щоб заангажувати бодай двох обласних організаторів на терені ЗСА і бодай одного на терені Канади, при чому рекомендується заангажувати бодай одну обласну організаторку;
3. Головний Уряд стверджує, що одним із головних завдань керівника братської діяльності повинна бути допомога в праці Організаційного відділу і в цій свідомості повинна бути планована і ведена його (її) діяльність;
4. Подбати, щоб обласні організатори співпрацювали також з головними урядовцями в їх областях і спільно планували свою працю;
5. Для поживлення організаційних зусиль та збільшення їх успіхів слід зокрема:
 - а) На окрузних зборах та при подібних інших союзових і загальногромадських нагодах висвітлювати союзовий фільм „Забезпечення — плюс“ та „За стерном долі“. Для цього треба подбати про достатню кількість копій цих фільмів;
 - б) Подбати про нові рекламні брошури і афіші та розмістити їх в українських установах і крамницях;
 - в) Видати у „Свободі“ і „Українському Тижневику“ українською і англійською мовами атрактивні сторінки УНС;
 - г) Подбати, щоб окрузні і відділові управи вдержували зв'язки з громадськими організаціями, зокрема професійними, щоб під час їх зібрань та імпрез мали можливість і нагоду інформувати їхніх членів про багатобічні користі із забезпечення в УНСОЮЗІ;
 - г) Під час більших громадських імпрез давати оголошення УНСОЮЗУ, включно з афішами, радіоми передачами тощо;
 - д) Дбати про все нові і свіжі та актуальні тексти для радіопередач і перевіряти, чи їх передається, а також перевіряти, на яких програмах поплачується продовжувати такі передачі;
 - е) Відновити висилку до розпорядження відділових секретарів гратуляційних карточок для вішанування членів з різних нагод;
 6. Використовувати публікації й імпрези з нагоди ювілей „Свободи“ й „Українського Тижневика“ та журналу для дітей „Веселка“ для скріплення організаційних акцій;
 7. З уваги на ріст цін, зокрема бензини і пошти, збільшити на піввідсотка винагороду відділовим секретарям;
 8. Зарахувати грамоту TP-65 до категорії грамот життєвого забезпечення;
 9. Визначити такі бонуси для Округ: по 3 дол. за кожного нового члена, забезпеченого життєвим забезпеченням, якщо Округ виконає свою організаційну квоту на 100 і більше відсотків; по 2 дол., якщо квота буде виконана на 75 відсотків до 99 відсотків, та по 1 дол., якщо квота буде виконана на менше, як 75 відсотків;
 10. Влаштувати на Союзівці окрему кімнату з виставкою інформативних матеріалів про УНС та про його працю і заслуги для членів, громади і народу, та запрошувати до цієї кімнати гостей Союзівки.

Звіт з праці Організаційної Комісії склав її голова д-р Я. Падох, який також відчитав запропоновані резолюції.

В. Гавриляк дав пропозицію прийняти резолюції, а В. Пастушок його підтримав. Резолюції прийняті одностайно.

РЕЗОЛЮЦІЇ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Схвалені на пропозицію Головної Контрольної Комісії

Головний Уряд УНС доручає Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Збільшити дивіденду для членства УНСОЮЗУ;
2. Перевірити ревізію вкладок грамот термінового забезпечення, згідно з планами головного секретаря;
3. Перейти на нову комп'ютерську систему в діловодстві УНСОЮЗУ, як це подано у звіті головного секретаря;
4. Здійснити план створення Культурної Фондациі УНСОЮЗУ.

5. Заангажувати до праці постійних організаторів в Америці та в Канаді, згідно з планами головного організатора;

6. Виплачувати діти та кошти подорожей згідно з постановами статуту УНСОЮЗУ;

7. Перевірити виконання конвенційних резолюцій.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Схвалені на пропозицію Головної Контрольної Комісії

1. Призначити на гіпотечні позички-моргеджі для членів принаймні один мільйон доларів в Америці та півмільйона в Канаді;
2. Впровадити нові грамоти забезпечення, згідно з планами головного секретаря;
3. Прослідити можливості залержування дивіденд членів для їх акумуляції;
4. Заангажувати молоді сили до організаційної праці на пости інструкторів, секретарів та організаторів;
5. Примістити на видному місці на Союзівці таблицю із списком усіх членів Головного Уряду УНСОЮЗУ.

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ КУЛЬТУРИ

Схвалені на пропозицію Комісії для культурних справ

Головний Уряд УНС зобов'язує Головного Екзекутивного Комітету:

- а) Завершити в недалекий майбутності оформлення Культурної Комісії УНС згідно з попередніми рішеннями і ухвалами, та
- б) Зобов'язати ту Комісію розглянути основні культурні завдання, потреби і можливості та скласти основний план їх здійснювання на довшу і коротшу мету.

РЕКОМЕНДАЦІЇ У ВИХОВНО-ДОСЛІДНИХ СПРАВАХ

Схвалені на пропозицію Виховно-дослідної комісії

Головний Уряд УНСОЮЗУ рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Дбати про освітлювання американських громадян, зокрема крайових, стейтових і місцевих урядових лідерів, щодо проблем і справ, які є близькими і життєво-важливими для українських американців;
2. Приготовляти, видавати і поширювати друковані матеріали на теми, що ними зацікавлена українсько-американська громада;
3. Координувати дослідні проблеми, що стосуються українсько-американської громади;
4. Співпрацювати з іншими американськими етнічними групами у підтримці справ спільного зацікавлення.

Покликаючись на пропозиції д-ра Богдана Цимбаліс-того, висловлені перед делегатами 30-ї Конвенції УНС, Головний Уряд УНСОЮЗУ рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові створення Виховного Фонду УНСОЮЗУ для підтримки українським школам і літнім таборам молоді, молодечим організаціям, поодиноким батькам, що не є в стані оплачувати навчання своїх дітей в українських школах, чи посылати дітей до таборів, на вишкіл учителів, на видавання виховних матеріалів та інших заходів для виховання нашої молоді.

Такий Виховний Фонд складався б з добровільних пожертв громадян. Конвенція рекомендує, щоб члени УНСОЮЗУ платили добровільно по \$5.00 від родини щороку. Головний Уряд УНС, покликаючись на рекомендацію 30-ї Конвенції УНС, доручає секретарям Відділів щі пожертви збирати і посылати їх до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ, а редакції „Свободи“ доручає заохочувати всіх громадян складати пожертви до цього Фонду.

РЕКОМЕНДАЦІЇ В ЖІНОЧИХ СПРАВАХ

Схвалені на пропозицію Комісії для жіночих справ

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Заохочувати Відділи і членів УНС до активної участі в акціях для вішанування жертв Великого Голоду в Україні 50 років тому, плануючи в потребі відповісти жалобні програми та використовуючи доступні друковані матеріали, зокрема видання „Українського Тижневика“ з 20-го березня н.р.;
2. Пригладувати членству, щоб вписували і забезпечували в УНСОЮЗІ своїх дітей, внуків, рідних та приятелів;
3. Постійно пригладувати Відділам їх обов'язок допомагати поведливим, сиротам і потребуєччим, відвідувати та пам'ятати про недержі;
4. Продовжувати спонсорство двох потребуєччих дітей — членів УНС у віці від 7 до 11 років, уможливаючи їм участь у дитячому таборі на Союзівці на кошт УНС;
5. Пильнувати, щоб Відділи збирали прізвища й адреси дітей дошкільного віку для тримісячної безкоштовної висилки їм журналу „Веселка“.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

Головний передсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного передсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilemham Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного передсідника
GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ здоров'я і громадської служби Маргарет Геклер заявила кореспондентам, що у виборчому році не можна надіятися на жадну реформу медичних програм Медікейд і Медікер, але заощадження можна буде зробити і тим самим знизити дефіцит Уряду, якщо обидві палати Конгресу приймуть пропозиції президента Рональда Регана, запропоновані ним у проєкті бюджету на фінансальний 1984-85 рік. Геклер є великим прихильником двопартійної співпраці у вирішенні справ соціального і медичного порядку, бо тоді такі рішення мають більшу силу.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	
Українська Free University Foundation, Inc. 203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003	
ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ	
померлих Дорогих Осіб — померлих українських нау- ку, стипендії, українські студії в УВУ спільно з жертводавцями:	
Кротюк, Марія в с. п. мужа д-р. Сергія	\$1,000.00
д-р. Фараонів, Богдан і Ольга в с. п. батьків Іри- ни і Василя Кульчицьких	1,000.00
Із спадку д-р. с. п. Богдана Стефановича	835.00
Фарендик, Марія в с. п. мужа Стефана	500.00
Савчук, Мирослава в с. п. мужа д-р. Володи- мира на видання Історії проф. д-р. Наталії Полонської	500.00
д-р. Гребеняк, Ірина в с. п. батьків Івана і Стані- слава Гребеняк і брата Романа Гребеняка	250.00
Савчук, Мирослава в с. п. проф. Константина Савчука	250.00
Савчук, Марта в с. п. мужа проф. Констан- тина	250.00
Іванчишин, Василь і Ірина в с. п. сина Іллі. Ро- мана	200.00
Вертипорох, Юлія в с. п. мужа Івана Богдана Байлак, Роман і Марія в с. п. полк. УПА Юрія Лопатинського	120.00
Бакалець, Марія в с. п. мужа Іллі. Володимира і сина Романа	100.00
Малоні, Марія в с. п. Вільяма Малоні	100.00
о. Маркевич, Юрій в с. п. батька Дмитра	100.00
Сікорка, Василь в с. п. дружини Стефанії	100.00
Поритко, Оксана в с. п. мужа Івана	100.00
проф. Шампан Гупта	
проф. Гарсон Шер	
проф. Стен Сольник	
проф. Андрій Любас	
в с. п. проф. д-р. Юрія Рибаків	60.00
Крохмалюк, Галина в с. п. Євгенію Онуферко	50.00
д-р. Боднарчук, Дмитро в с. п. проф. Констан- тина Савчука	50.00
Волошин, Олександра в с. п. мужа Петра	25.00
Маркевич, Володимир в с. п. батька Дмитра Оберанець, Євген і Лєся в с. п. батька Дмитра Маркевича	25.00
Оберанець, Мирон в с. п. дідуся Дмитра Мар- кевича	25.00
Ткачук, Василь в с. п. д-р. Василя Вергуна на ПСО	25.00
Фрей, Йосифа в с. п. мужа Миколи	25.00
Кузик, Дарія в с. п. д-р. Петра Богданського на ПСО	25.00
мг. Кайт, Зіновій, збірка з похорону с. п. Євге- нія Онуферко	20.00

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроект ч. 4459, що його внесли 60 конгресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS
IN UKRAINE
43 Midland Place • Newark, N.J. 07106

Школа Кобзарського Мистецтва в Нью Йорку
власнотворе

ЗАБАВУ

на яку запрошує сердечно всю Українську Громаду.

18-го лютого 1984 р., о год. 8:30 веч.
в залі церкви св. Марії в Озон Парку, Н. Й.
при 87-й вул. 197-й Авеню

Гратиме оркестра „БЛИСКАВКА“

Вступ 6 дол. від дорослих і 4 дол. від студентів.
Бандурні скелі на весело. Смайлик буфет в заряді Пань
бандуристів.

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи
САМОПОМІЧ і Управа Товариства „САМОПОМІЧ“
в Пассейку, Н. Дж.

запрошуємо все своє Членство на

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

які відбудуться в неділю, 26-го лютого 1984 р., о 4-й год. по пол.
в залі Української Централі, 240 Hope Avenue, Пассейк, Н. Дж.

ДИРЕКЦІЯ

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! ТІЛЬКИ П'ЯТЬ ХВИЛИН ВА- ШОГО ЧАСУ КОШТУЄ ПРИДБАННЯ ЖИТТЬОВОГО ЗА- БЕЗПЕЧЕННЯ. ЙОГО БРАК ВАШІ РІДНІ МОЖУТЬ ВІДЧУ- ВАТИ ДОВГІЙ ЧАС. ТОМУ ЩЕ СЬОГОДНІ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ- СЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

І найменші...

Закінчення зі ст. 1.



Юлія Китастий (справа) і бандуристи з нововиробленими малими бандурами.

Лідія Чорна розповіла про те, що недавно виїхали нові платівки. Одну з них нагнали бандуристи Школи Кобзарського Мистецтва, відзначаючи 10-річчя Школи, про що інформувала обкладинка платівки українською й англійською мовами: „Ансамбль Школи Кобзарського Мистецтва Нью Йорку — 10-річчя“. Платівку нагнали у фірмі „Свист Рекордс“ в Канаді. За 7.50 дол. можна придбати цю платівку, або „касет“ в українських крамницях („Сурма“, „Арка“ й інших), а також безпосередньо у Школі КМ: 84-82 164th St., Jamaica, N.Y. 11432.

Відгуки на цю платівку дуже прихильні, зокрема мали змогу привезти до студії своїх фахівців-техніків, Кена Блюма і Івана Ле-хницького, які самі бандуристи, тому знають всі тонкощі щодо звуку бандури і співпрацюють з техніками „Свист Рекордс“, спричинили до вдосконалення звуку. Що торкається змісту, то на одному боці — традиційний репертуар молодечих кобзарських ансамблів, інструментальні танки, історичні пісні, марш „Соловейко, любий брате“. Назвороти — твори сучасних українських композиторів, два твори Баха; уривок із опери „Запорожець за Дунаєм“ (зда-

Комісія підготувала також підручник гри харківським способом. Зацікавлені можуть придбати збірники за 2.50 дол., а також плиту „Літа молоді“ за 8 дол., пишучи на адресу Товариства: Society of Ukrainian Bandurists, 84-82, 164th St., Jamaica, N.Y. 11432.

На закінчення розмови Л. Чорна перейшла до справи, яка причинилася до деякого огорчення серед юних бандуристів. Стосується це виступу під час ІУ Конгресу СКВУ в Торонто в грудні 1983 року. Товариство Бандуристів організувало тоді спільний виступ завантажених, здіблих молодих бандуристів з різних міст Канади і Північної Америки — разом 148 бандуристів.

Перший раз в історії українського поселення, — сказала Лідія Чорна, — може й в Україні, докинув Ю. Китастий, сталася унікальна подія, що так численно і репрезентативно виступили юні бандуристи. Перед виступом вони, як одна соборна родина, дружно з великим надиханням, так би мовити, „в поті чола“ приготувалися до цього виступу, хоч мали короткий час для цього — всього два місяці. Приготувалися, щоб не тільки дати українській громаді естетичну насолоду, але й показати, скільки можна зробити, коли працюють у згоді. Проте, після їхнього виступу українська преса задала про це подію, як висловила Л. Чорна, „хвіба одним рядком“ (стаття учасника цього виступу А. Горнякевича під заг. „Нагадай, бандуро, співами“ появилася у „Свободі“ у числі з 6-го січня ц.р. — прим. ред.). Цей самий концерт Товариство, до речі, планує повторити у майбутньому, можливо, під час Різдвяних свят.

Попросяли редактори цих ентузіастів, які вивчено і міцно зайняли місце в житті української громади, до нової зустрічі, коли вони знову принесуть досягнення зі своєї соборної української кобзарської родини.

Збори сеньорів у Маямі

Річні Загальні збори Товариства Старших Віком у Маямі відбулися у четвер, 26-го січня ц.р. в Українському Американському Клубі. Збори, які відкриває голова Микола Ракуш, вшанували померлих членів і вибрали головою президії редактора „Вільного Слова“ д-ра Степана Росоху, а секретарем Богдана Дейчаківського.

Із звітів голови М. Ракуша, секретаря Б. Дейчаківського і фінансового секретаря інж. Василя Бори випливало, що Товариство мало річного обороту біля 6,000 доларів, готівки в Кредитиві — біля 20,000, а ціна землі, яку подарувала с. п. „Сташків“, біля 200,000—225,000 дол.

Управа Т-ва була досить активною і брала участь у всіх імпрезах Маямі, як член Об'єднання українських організацій. За Контрольну комісію звітвав А. Ямнюк, який запропонував уділити Управі абсолютну річ.

У дискусії обговорювано побудову дому для старших віком. Ця справа, як підкрес-

„Світильник...“

Закінчення зі ст. 2.

лодімира на київських горах, Слуги Божого Андрея, Ісповідника Віри Блаженішого Патріярха Йосифа, Архiepіскопа й Кoadьютора Мирослава Любачівського та кількома знімками з нарад синоду владик у 1983 р., Архiepіандрита Чину Студитів о. Кліментія Шептицького, Владик — Ізидора Борсєцького, Івана Прашка, Любомира Марусина, впродовж 3-го тому д-ра Павла Сениши факсиміле посвідки звільнення з заслання Патріярха та проф. К. Чеховича, фото однієї з оцілених церков на Лемківщині, кілька фотоспівробітників „Світильника Істини“ і фото учасників київських курсів у Стемфорді, в Англії й Канаді.

Більшість фотографій випадково й не пов'язані безпосередньо з тематикою книги. Варто було б упорядкувати подоби про світлиці, які візуально доповня-

ли б текст і відбивали б та унаочнювали б історію, життя й діяльність Богословської Академії. Інколи світлиці мають більшу та більш переконливу документальну вартість і значення, ніж писаний текст.

До видання „Світильника Істини“, яким завершено на чужині 50-ліття ювілею Богословської Академії можна прикласти слова Євангеліста Івана: „Багато є й іншого, що Ісус учинив. Але думаю, що коли б написати про все те, зокрема про кожне, то й сам світ не вмістив би написаних книг“.

Книга опрацьована в повільно з золотом тисненням заголовком, укладенням у дзвіничку. Автора напису й орнаменту не зазначено.

Ціна книги — 25.00 дол. плюс порто 3.00 дол. За-мовляти: Rev. V. Zolkevych, 240 Scarlett Rd., apt. 404, Toronto, Ont. M6N 4X4, Canada.

В ШОСТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
мого Улюбленого СІНА

бл. п.

Володимира Біленького

І за СИНОВУ
бл. п.

Тересу Біленьку

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

дня 15-го лютого 1984 року

в церкві св. Ів. Хрестителя у Виппані, Н. Дж.,

яку відправляє о. ОСИП ПАНАСЮК

І в Спарті, Н. Дж., яку відправляє о. ВІП'ЯМ КРАМЕР

У пам'ять Покійних складаю 30.00 доларів
на УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ СЕМІНАРІЮ в Стемфорді.

ОЛЕНА КУСА

ПОДЯКА

3-го листопада 1983 року з волі Всевишнього,
по трагічному випадку відійшла у Вічність
наша Найдорожка
ДОЧКА, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

ХРИСТИНКА МИСЬКІВ

В ці сумні хвилини нашого безмежного горя складаємо нашу найсердечнішу подяку о. І. Перетятковці з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку за відправлення Служби Божої, похоронних відправ та зворушливі і теплі слова про Покійну, диригентів хору п. М. Добушев і всім Хористам за відспівання та відправлення на місце її Вічного Спочинку.

Щиро дякуємо Всім, хто прихилив до нас з розрадою і співчуттям обслуговує наш біль у нашому великому горя. Дякуємо Родині, Дружам і Знайомим, які так численно прибули та вшанували пам'ять Незабутньої і Дорогої нам Христинки.

Дякуємо за молитви, Служби Божі, за чудові вітні і квіти, які так дуже любила Покійна, за складені пожертви в сумі \$600.00 на стипендіальний фонд ім. „Христинки“.

Щиро спасибі всім тим Пам'яті, які помагають у влаштуванні і підготовці поминак.

Дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за зразкову і своєчасну обслугову.

Хай Всевишній винагородить Вас своєю ласкою.

Горем прибиті:
батьки — ДАРІЯ І МИХАЙЛО МИСЬКІВ з родиною

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого

МУЖА І БАТЬКА

бл. п. проф. д-ра

МИКОЛИ-ЛЮЛЯШКА

ДОБЕРЧАКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 18-го лютого 1984 р., о год. 8-й ранку

в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.;

в церкві св. Володимира в Глен Свей, Н. Й.

І в соборі св. Софії в Римі.

Просимо про молитви.

МАРТА КЛЮФАС-ДОБЕРЧАК — дружина

ТЕТЯНА — донька

ВСЕВОЛОД — син



ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Любов Колесника

ДЗЕРКАЛА

НОВЕЛІ

Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

КОЛИ ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова

грамота

УКРАЇНСЬКОГО

НАРОДНОГО

СОЮЗУ!

Новачтво і Пластприят Пластової Станиці в Нью Йорку

запрошують на

ДИТЯЧУ КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ

Неділя, 26-го лютого 1984 року, год. 2-га по пол.

Школа св. Юра, 215 Схід 6-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Квитки вступу: 1.00 дол. для дітей, 3.00 дол. для старших

Буфет у заряді ВП. ПАНЬ з гуртка ПЛАСТИРИЯТУ



Владика Миколай відвідав парафію в Аллентавні

В неділю, 18-го грудня 1983 року, українська православна парафія Пречистої Діви Марії Покрови вітала в себе Владика Миколу, Владика — помічника Митрополита Андрія Кушака, Первоієрарха Української Православної Церкви Америки і Канади, Українська Православна Церква, Первоієрарх — Митрополит Андрій, від самих початків її існування перебуває в канонічній єдності з Вселенським Престолом в Константинополі.

Владика Миколай прибув до Аллентавну у суботу і був гостем настоятеля парафії о. прот. Василя Чекалюка. В неділю, о год. 10-й ранку, Владика прибув в церкву, де його вітали представники Парафіального комітету Йосиф Трухан і настоятель о. прот. В. Чекалюк при співі парафіального хору під керівництвом Григорія Облещука.

Службу Божу служив Владика з настоятелем парафії. Вісім вітаних хлопчиків гарно виконували свої завдання. Високопіднесені служіння Владика і прекрасний спів хору створювали атмосферу сильної молитви. Велике враження справила глибока проповідь Владика про любов і відданість Православній Церкві, про великого чудотворця св. о. Миколая та його добрі діла для ближнього.

О годині 12-й в полудень всі вірні були запрошені до Парафіального Центру на обід, приготований допоміжним Сестринством при церкві, що його очолює Нетті Мелінчук. При вході до Центру хор під проводом п. Григорія Облещука вітав Владика пісню „Вітай, Владико“... До Владика тут приєднався о. Роберт Рібек з сусідньої Карпато-руської парафії, яка перебуває в юрисдикції Владика Іоанна Мартина. Обидві церкви — неадекватні сестри, одна другий завжди допомагає.

По молитві Владика, перед обідом, учениця Недільної школи Таня Міллер вручила Владика китицю гвоздик. При головному столі були разом о. Чекалюк з дружиною, о. Роберт Рібек, представник Парафіального Комітету Йосиф Трухан з дружиною, та заступник представника Михай-

Вишивана „Маланка“ із змаганням за найкращу вишивку



Нагороджені й „Маланки“ за вишивку (зліва): Арліна Естербург (близько), Василь Бичкало (краватка), Люба Гавриляк (сукня), Іванна Старощак (вечірня сукня) — перша нагорода, і Михайл Джуля (чоловіча сорочка).

(І. С.) — Двадцять шосту „Маланку“ цього року підготував Відділ Української Православної Ліги при українській православної церкві Пречистої Діви Марії в Тікіз-Ракс, Пенсильванія. Відділ нараховує понад 100 членів. Настоятелем парафії є о. Петро Натишин.

Вже в перших днях жовтня 1983 року під проводом енергійної передсідниці Гелен Симах організовано було Маланчин комітет для підготовки новорічної забави. Рішено назвати вечірку „Вишиваною Маланкою“. До Комітету увійшли о. Петро Натишин як духовний дорадник, Гелен Симах як голова, та ще 28 членів з різними завданнями.

Офіційна частина „Вишивано-Маланчиного“ вечора почалася бенкетом в Українському Народному Домі в Тікіз-Ракс. Просторі залі цього українського Центру були надзвичайно гарно і святково прибрані: самих живих квітів, що оздоблювали двоповерхові залі, — було понад 200 вазонів; були там гарно удекоровані ялинки, різдвяні світли і прибрані святково столи, на яких символічні світлі свічки зливалися в одну каріну різдвяну фантазію.

На головному вході до Українського Центру був намальований образ, що зосереджував увагу Старого і Нового Року. В короткому часі залу заповнили 300 учасників цього небувалого вечора. Всі вони зібралися з різних частин Північної Америки, щоб, мов одна родина, спільно відсвяткувати Новорічну зустріч. Між іншим, було багато тут і не-українців.

Програмою вечора провадив колишній довголітній голова з Управління церкви Пречистої Діви Марії Дмитро Старощак, вітаючи обома мовами отців духовних, панімаючи і численних гостей. Молитву читав о. П. Натишин. Благословив страви о. декан Андрій Бек.

По могутньому відспіванні колядки „Бог Предвічний“ присутні засіли до спільної вечері, що її підготував п. Бюрик. По вечері гості перейшли в долішній залі Центру, де при звуках оркестри „Промінь“ із Акрон, Огайо, почалася новорічна забава, на якій було велике число молоді.

В змаганні-конкурсі за найкращу вишивку взяло участь понад 50 осіб, які у вишуканих одягах задемонстрували мистецтво української вишивки. Жорі, що рішало долю найкращих вишивок, мало поважні труднощі, однак у висліді за найкращу вишивку суцільно першу нагороду одержала Іванна Старощак, другу нагороду одержала Люба Гав-

Кооперативна „Ялинка“

Бувало — у великій роковій святі з'їжджалася родина — і після традиційної куті на Свят-Вечір чи свяченого яєця на Великдень — члени родини у дружній родинній атмосфері згадували минуле, а молодіше покоління мало змогу довідатися про життя-буття інших рідних, дуже часто вже про тих, що відійшли з цього світу. Згадували цікаві події з їхнього життя, їхні заслуги для роду і громади. Не тільки згадували минуле, але в родинному колі снували плани на майбутнє. Такі зустрічі, овіяні родинним теплом, взаємним виrozumінням, довірою і цікавими думками й планами — лишалися надовго в пам'яті, родинне тепло і дружність зустрічі-згадувань, що на них чекали з року в рік, не забувалися.

Переїхавши на нові місця поселення, ми продовжуємо по-можливості ці традиції, які прийняли також поодинокі організації. Приємно побувати на таких святкових зустрічах у наших організаціях і товариствах. Тому слід привітати ініціативу Дирекції Кредитової Кооперативи „Самопоміч“, яка від кількох років у різдвяний час влаштовує для своїх працівників „Ялинку“. На цьогорічну „Ялинку“, яка відбулася у приміщенні Каси 15 січня, крім працівників, запрошено також і приятелів Каси, які допомогли в успішному переведенні на оселі в Равінд Лейку „Веселого Дня“, що віталося великою популярністю, перейшов з повним успіхом і згуртував велику кооперативну родину. Між присутніми немає незнайомих — всі вітаються, гомонять і користуються баченням. Приятелі засіли спільно за столами, повторились немов мініатюрні кооперативні родини.

Зібраних привітали один з основоположників Каси, Самопоміч — її довголітній президент Роман Мишич, у дружньому слові згадуючи про різдвяну традицію і вітаючи голову Централі Кооператив інж. Дмитра Григорчука, всіх членів Дирекції, працівників і гостей. З легкістю і гумором проводив цією родинно-кооперативною зустріччю організації свій референт Павло Олександр, який веселив присутніх і давав їм нагоду широко пошаритися. Сі словом виступив Омелян Плещевич, також член-основник, якому Каса багато завдячує у її розвитку. Привітав присутніх і д-р Петро Вітнінський від кооперативної поєстери — харчової Кооперативи „Самопоміч“, яка завідує також оселею в Равінд Лейку.

Несподіванкою було вручення двох грамот подяки за довголітню і жертвенну працю під час „Веселого Дня“ для членів Дирекції п. Павлика і п. Школьника, великого ентузіаста шахових турнірів. Під час перекуски задоволяв присутніх цікавими, актуальними дотепами нещодавно прибулий з України п. Маринеш, який разом із його дружиною відспівав кілька новітніх колядок. Приємно було всім, і мимоволі думки поплинули в перші роки масового приїзду нових імігрантів до Чикаго. Це був початок 50-их років. Ми не були першими українцями, українське Чикаго було відоме з широкого громадського і політичного активності між двома світовими війнами. Нас широкі вітали — нам давали дружні поради. Запам'ятав собі одну таку пораду: „Нічого не плісуй — головню, не знаючи мови, — бо можеш платити до кінця життя“. Та порада була тільки звичайним страхотом.

Чикаго заповнювалося новоприбулими — громадянами, які колись, у „старім краї“, займали важливі і відповідальні становища в громадському, економічному й політичному житті Західної України. За законність першої потреби наші економісти, а головні кооператори, знайшли спільну мову і розуміння потреби діяти. Для історії треба згадати тих перших ентузіастів творення власної економічної сили, побудованої на чесності і довірі, щоб у рідній мові дати нашим людям так дуже потрібну поміч у початках нашого поселення.

Згадаймо покійних уже інж. І. Сем'ячука, інж. А. Артимовича, інж. Б. Білинського, Ярослава Войнаровського, В. Понадюка, які з цими кооператорами, що є серед нас — з д-р Р. Мишичем, О. Плещевичем і Петром Семковим, створили той гурт ентузіастів, що своєю працею і знанням допоміг досягти поважних кооперативних успіхів. Ріст кредитивної треба завдячувати в першій мірі великому довірі громади до тих, які вважалися за такі важливі діло. Звернувши кооперативні чинники американської Централі, обсервуючи ентузіазм ініціаторів, радо приймали ці своїми фаворитами порадами, дуже потрібними в тому часі.

Відповідальність за громадське добро, яке знаходило велике розуміння в українських кооператорах на рідних землях, перешлилося і на новому ґрунті. Майже в кожному більшому скупченні українців почали повставати кредитивні кооперативи „Самопоміч“. Згадується, як то скарбник кожного вечора в час урядування Кредитивної відозви готівку до нічного банкового депозиту. Скільки радості було, як Каса осягнула свій перший мільйон, скільки відчуття від тих, що користувалися з позички!

З ростом Каси змінювався також і вигляд внутрішнього діловодства, механізація аж до компютерів включно, збільшилося число працівників, багато з них молодіші віком від самої Каси. Громадяни, які користуються з послуг Каси, відносяться до неї з повним довірою, бо знають, що в Касі ніхто їх не ошукає. Сьогодні Кооперативна Каса „Самопоміч“ має 54 мільйони майна, що свідчить про довіру громади до неї, і вони радо складають свої охочість тут.

Молоде покоління, яке працює в Касі, знало також багато користей — чи то через особисті студентські позички, чи пожертви на організації, членами яких вони є. Такі думки насувалися мені на цій гарній родинній різдвяній зустрічі. Радіємо, що молоде покоління, пізнавши цінність кредитивної кооперативної, активно включиться в ряди молодих працівників. Хто має ідейний доріст — той не потребує турботи майбутнім. Такі громадсько-родинні зустрічі треба продовжувати.

Четвертий Конгрес СКВУ в Торонто уможливив не один важливий громадський почин. При цій нагоді відбуло сесію-симпозіум теж і Українське Світове Об'єднання за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви (УПСО). Темою такого попереднього симпозіуму, що відбувся восени 1982 року у Філадельфії при Філії Українського Католицького Університету, була „Богословія миряства“. Теперішню ж сесію присвячено можливостям зближення та діалогу між українськими Церквами, головним найбільшими, Католицькою та Православною. Тут же виступали по два доповідачі від кожної із цих Церков.

Сесію відкрито відчитанням привіт від Блаженнішого Патріарха Йосифа, де він, між іншим, сказав: „Починайте з Божим Благословенням що важливу для нас працю братнього діалогу з нашими православними братами в душі любови, миру й правди“. Голова УПСО д-р Б. Лончина підкреслює це раз у своєму вступному слові до думки Блаженнішого, що любов — це основна вимога для такого діалогу. Цей мотив можна було почути й у виступах інших прелатів та дискусій.

Перше слово належало Митрополитові Української Католицької Церкви в Канаді Владислав Максимові Германюкові. Тема доповіді „Діалог Католицької Церкви з Православними Церквами“ була предметом довголітньої студії доповідача, який уже на Другому Ватиканському Соборі реферував історичне тло розламу між Римською та Візантійською Церквами в 1054 році.

Митрополит Максим спинився особливо над дилематою Євменічної комісії, до якої входить однакове число представників Католицької та Православної Церков. Розпочала ця комісія свої праці два роки тому на остріві Патмосі, славному перебуванням на ньому св. Євангеліста Іоана та створення Книги Апокаліпсиса. Далші наради відбулися по черзі в різних інших країнах. Комісія ця ствердила, що обставини сьогодення цього світу особливо сприяють такому діалогу, та узгодила багато розбіжностей між християнським Сходом та Заходом. Розбіжності ці були часто оперті не так на релігійні, як на світські, не раз політичні міркування.

У дискусії після доповіді обговорювано з особливим зацікавленням питання відсутності представників Католицької Церкви на недавньому зборі Світової Ради Церков у Ванкувері. Митрополит Максим пояснив, що ліній тенденції Світової Ради неприйнятні для Католицької Церкви, а своєю неучасною вона не шкодить своєму престижеві, маючи сама більше вірних, ніж усі 300 Церков, заступлених в Світовій Раді, разом.

Щодо використання форуму Світової Ради Церков для поширення відомостей про більшовицькі переслідування Українських Церков, виявилося, що СКВУ подбав про доставлення відповідних матеріалів до Ванкуверу.

Жаль, що присутні не змогли вислухати незвичайно актуальної доповіді про „Українську канадську молодість та євменізм“, бо проф. Роман Сренюк із Вінніпегу не зміг прибути. Заступили її відчитанням доповіді св. Володимира Барагури

Меч і книга

Збірка історичних і біографічних оповідань друге, доповнене видання, з кольоровими ілюстраціями ПЕТРА АНДРУСЕВИЧА І МИХАЙЛА МИХАЛЕВИЧА

„Меч і книга“ — це необхідна допоміжна пентура при навчанні українства

112 сторінок — ціна \$6.00 + порто

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 5% штатного податку

ЗАМОВЛЯТИ

„SVOBODA“ BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

Щоб було одно стадо...

п. Олега Штуля — Ждановича, яку він вигослює на Студійних Днях Українського Християнського Руху в Рокко ді Папа в Італії у 1963 році.

Автор, відомий політичний та громадський діяч, виходячи з точки погляду православних українців, ствердив велику туту християнську єдність і єдність в атмосфері духовної порожнечі, що її створили європейський позитивізм, атеїзм та марксизм. На думку автора, головна відповідальність за діалог між українськими Церквами повинна падає на Українську Католицьку Церкву як численнішу та краще організовану в діалозі. Він зазначив, як зворотний пункт, пастирське послання Екзарха УК Церкви у Франції Владислава Володимира Маланчука, в якому він говорив про обидві Українські Церкви як про одну Христову Церкву. Аналізуючи причини неохоти православних українців до діалогу з католиками, автор знаходив їх у великій мірі в російському дусі виховання в колишніх духовних семінаріях, де всі впливи Заходу відкидалися заздалегідь, як негативні.

Підсумовуючи думки ред. О. Штуля-Ждановича, моделі цієї частини сесії проф. М. Лабунька ствердив, що, коли на сьогодні такі вповні актуальні думки автора з'являються перед нами, ми зробили в цій ділянці дуже невеликий поступ.

До наступної доповіді на тему „Догматичні розходження між Католицькою та Православними Церквами“ запрошено о. проф. Петра Біланюка із Торонто. Доповідач має у своєму доробку численні статті та більш праці на цю тему. Тому з'явився розуміння предмету він з'ясував, що догматичні розходження між Церквами не такі вже основні та непроходими. Він змалював візю звороту до першого апостольського християнства, до оновлення у Соборній Церкві Святої Трійці. Висунув теж цікаву думку, що центр християнства повинен бути в Єрусалимі, де зверхність діло Спасіння та де відбувся перший апостольський Собор. Це зробило б безпідставними багато сьогоденних розходжень.

Останню доповідь сесії о. мгр В. Івашук із Баварії Бруку присвятив темі „Головні причини віддалі між українськими православними й католиками“. Прелат шукав цих причин у формі опитування як православних, так і католиків. Більшість опитаних таких причин взагалі не бачила. А якщо хтось їх і знаходив, подавав здебільшого зовнішні, а то й політичні міркування. Суттєвих справ, основ віри відповіді не торкались.

Далі прелат навів ряд випадків із життя наших поселень, які мали виразний позитивний, чи навпаки негативний вплив на взаємне порозуміння. Між позитивними зокрема відмітив моральну й матеріальну підтримку, яку дав Блаженніший Патріарх Йосиф у побудові пам'ятника Митрополитові Української Автокефальної Православної Церкви Василю Липківському у Бавид Бруку.

З черги доповідач перейшов до історичного розгляду відносин між українськими, православними та католиками, наводячи погляди таких наших істориків-мислителів, як Степан Томашівський, в яселав Липківський, Дмитро Дорошенко.

Пізнє

„МИНЕРАЛ АЙС“

Добра мазь для терпеливих від мускульних болів та суглобових запалень. Ця мазь, яка називається „Mineral Ice“ усуває болі легібно і швидко. 1 фунт мазі з пересиченою ціною \$13.95. Висипайте чек або числа віза — Мастер Кард з датою їх уневажнення до.

MINERAL ICE

2103 Niles — Cortland Road

Warren, Ohio 44484

Тримайте цю адресу для своїх ближніх і знайомих.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИПА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

UKRAINSKE BYURO PODOROZHAY
scope travel inc
(201) 371-4004 — 845 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106

„СПАРТАНКА“
ГРЕЦІЯ, ТУРЕЧЧИНА І КРУЗ

17 травня — 1 червня 1984 Ціна: \$1529.00

Провідниця: ОРЕСТА ФЕДИНЯК

Ціна включає: переліти Нью Йорк/Атланта/Нью Йорк, всі переїзди охоплені автобусами, першокласні готелі, 7-денний круиз по островах пілею „Епіротікі“ з повним харчуванням, 12-денний поїзд в Істанбул, 4-денний поїзд в Афінах із сніданками, класичну туру по Греції із сніданками та поїздами, обслуговування ескорта.

Повище згадана тура оригінально була рекламована на дату 8-го травня, за ціну 1999.00 дол.

Зголошення приймаються до 17 лютого 1984 р.!!!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи“

повідомляємо всі ОРГАНІЗАЦІЇ

І ПОДИНОКІ ОСОБИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ

НЕ БУДЕ ПОМИЩУВАТИ ЖАДНИХ

ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться

відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ

ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

КОШТУЄ

\$5,000 — \$10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО

СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот

Акцидентової Забезпечення, виданих після

1-го жовтня 1983 року, виносять:

\$6.50 річно

\$3.35 піврічно

\$1.75 квартално

60 місячно

ЩО ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ ТІЛЬКИ ЧЛЕНИ

УНІОНИСТІ ВІД 16 до 55 років

Мілена Рудницька

НЕВИДИМИ

СТИГМАТИ

Ціна: \$16.25 з пересилкою

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 5% штатного податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302



О. К. Городиський